

REGISTERED No. B. 156.

શ્રી

જૈનધર્મ પ્રકાશ

એ જીવેતુ દયાદાવઃ સ્વચ્ચતિ યાન્ સ્વદ્વપોપિ ન શ્રીમદઃ
 શ્રાંતા યે ન પરોપકારકરણે હૃપ્યંતિ યે યાચિતાઃ ।
 સ્વસ્થાઃ સત્સ્વપિ યૌવનોદયમદ્વાભ્યાધિપ્રકોપેષુ યે
 તે લોકોત્તરત્વાચ્ચિત્રચરિતાઃ શ્રેષ્ઠાઃ કતિ સ્મરુનાઃ ॥

“જે છલોને વિષે દયાળુ છે, જેને દ્રવ્યનો મદ સ્વસ્થ પણ સ્પર્શ કરતો નથી, જે પોપકાર કરવામાં થાકતા નથી, જે યાચના કર્યા સતા ખુશી થાય છે, યૌવનના ઉદ્વેગથી મદાભ્યાધિનો પ્રકોપ થયે સને પણ જે સ્વસ્થ રહે છે; એવા લોકોત્તર આશ્વ-યંકરી મનોહર ચરિત્રવાળા શ્રેષ્ઠ કેટલાક જ મનુષ્યો હોય છે અર્થાત્ બહુ આશ્વ હોય છે.”

મુક્તમુક્તાવલિ.

પુસ્તક ૨૮ મું. માગશર. સંવત ૧૯૬૯. શાકે ૧૮૩૪. અંક ૯ મા.

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા. ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ વૈરાગ્યશતક (સમશ્લોકી)	...	...	...	...	૨૬૧
૨ પંચમ પોડશક...	...	...	...	...	૨૬૪
૩ પોડશકોમાંથી ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નોત્તરો.	...	...	...	...	૨૬૭
૪ ઉપદેશ તરંગિણીમાંથી ઉદ્ભવેલા કેટલાક પ્રશ્નોત્તરો...	...	...	...	...	૨૭૨
૫ વનસ્પતિના છવત્વ.	...	...	...	...	૨૮૦
૬ ઉત્તર દશા મેળવવાનો કુરતી ઉપાય.	...	...	...	...	૨૮૫
૭ શ્રી સંઘને આમંત્રણ.	...	...	...	...	૨૯૦
૮ ધોળેરામાં ઇનામનો મેળાવડો.	...	...	...	...	૨૯૧
૯ વાગાકુચી.	...	...	...	...	૨૯૨
૧૦ સિદ્ધાચળ ઉપર મૂળનાયકજીની પૂજા.	...	...	...	...	૨૯૩

શ્રી “સરસ્વતી” છાપખાનું—ભાવનગર.

મૂલ્ય રૂ. ૧)

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ ભેટ સાથે.

સભા તરફથી હાલમાં તૈયાર થયેલા અંથો.

- ૧ શ્રી કર્મઅંથ ટીકા વિભાગ ૨ જો. (૫૧૦-૬૩૦ કર્મ અંથ તથા સંસ્કૃત ૪ કર્મ અંથ)
- ૨ શ્રી પંચાશક. ટીકા સહિત.
- ૩ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ. સવિસ્તર પ્રસ્તાવના સાથે
- ૪ શ્રી પ્રમેયરત્નકોષ, ન્યાયનો લઘુ પાણુ ઉપયોગી અંથ
- ૫ શ્રી જ્ઞાનસાર સટીક. (શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત ૩૨ અષ્ટક)
- ૬ શ્રી ધનપાળ પંચાશિકા સટીક. અર્ધ યુક્ત.

હાલમાં છપાતા અંથો.

- ૭ શ્રી પદ્મ ચરિયમ્ (માગધી-અપૂર્વ અંથ)
- ૮ શ્રી કર્મપાયડી. શ્રી મન્નયગિરિજી કૃત ટીકાયુક્ત.
- ૯ શ્રી શાંતસુધારસ. પં. ગણીરવિજયજીગણિ કૃત ટીકાયુક્ત.
- ૧૦ શ્રી પાર્થનાથ ચરિય સંસ્કૃત ગદ્યગ્રંથ.
- ૧૧ શ્રી આનંદધનજીના ૫૦ પદો. વિવેચન યુક્ત.
- ૧૨ શ્રી કુવલપમાંળા બાષાંતર. (અત્યંત રસીક કથા)
- ૧૩ શ્રી પ્રકરણો વિગેરેના સ્તવનાદિકનો સંગ્રહ (બીજી આવૃત્તિ)
- ૧૪ તત્ત્વ વાત્તો અને લક્ષ્મી સરસ્વતીના સંવાદ (ગ્રાહકોને ભેટ આપવા માટે)

(તૈયાર થયેલા અંથો.)

- ૧૫ શ્રી અધ્યાત્મસાર ટીકા. પં. ગણીરવિજયજી કૃત.
- ૧૬ શ્રી અધ્યાત્મસાર સટીકનું બાષાંતર.
- ૧૭ શ્રી ઉપદેશ પ્રસાદના ૬ સ્થંભ મૂળ.

(તૈયાર થતા અંથો.)

- ૧૮ શ્રી ઉપગિનિગવપ્રપંચા કથાનું બાષાંતર.
- ૧૯ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર.
- ૨૦ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વનું બાષાંતર.

ઉપર જણાવેલા પ્રથમના છ અંથો પૈકી કર્મઅંથ વિભાગ ૨ જો અને પ્રમેયરત્નકોષ તથા ધનપાળ પંચાશિકા ગહાર પડેલ છે. બાકીના ત્રણ અંથો પણ તૈયાર થઈ ગયા છે. ફક્ત પાટલીઓ થવા માટે અને જાંઘાવવા માટે બાકીમાં છે. ૭-૮-૧૧ નંબરવાળા અંથો કોઈપણ ગૃહસ્થની સહાય શિવાય છપાવા માટે છે. જ્ઞાનકાંત દેવાના ઈચ્છક ઉદાર દિલવાળા ગૃહસ્થોએ ઈચ્છા જણાવવી. આવા તૈયાર અંથો મળવા મુશ્કેલ છે અને શુદ્ધ કરીને છપાવી આપવાનું પણ તેટલુંજ મુશ્કેલ છે.

ગ્રાહકોને સૂચના.

તત્ત્વવાત્તો અને લક્ષ્મી સરસ્વતીના સંવાદવાળી બુક છપાઈને તૈયાર થશે એટલે તે અને ધનપાળ પંચાશિકા બંને બુકો ભેટ તરીકે મોકલવામાં આવશે. આગળની ભેટ માટે પણ એક અત્યંત રસિક બુક તૈયાર થાય છે. પ્રસંગોપાત જાહેર કરશું.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તત્ર ચ ગૃહસ્થૈઃ સક્ષિઃ પરિહર્તવ્યોઽકલ્યાણમિત્રયોગઃ, સેવિતવ્યાનિ કલ્યાણમિત્રાણિ, ન લઙ્ઘનીયોચિતસ્થિતિઃ, અપેક્ષિતવ્યો લોકમાર્ગઃ, માનનીયા ગુરુસંહતિઃ, જિવિતવ્યમેતત્તત્રૈઃ, પ્રવર્તિતવ્યં દાનાદૌ, કર્તવ્યોદારપૂજા જગવતાં, નિરૂપણીયઃ સાયુવિશેષઃ, શ્રોતવ્યં વિધિના ધર્મશાસ્ત્રં, જ્ઞાવનીયં મહાયત્નેન, અનુષ્ટેયસ્તદર્થો વિધાનેન, અવલમ્બનીયં ધૈર્યં, પર્યાલોચનયાયતિઃ, અવલોકનીયો મૃત્યુઃ, જિવિતવ્યં પરલોકપ્રધાનૈઃ, સેવિતવ્યો ગુરુજનઃ, કર્તવ્યં યોગપદ્મદર્શનં, સ્થાપનીયં તટ્ટપાદિ માનસે, નિરૂપયિતવ્યા ધારણા, પરિહર્તવ્યો વિક્ષેપમાર્ગઃ, પ્રયતિતવ્યં યોગશુદ્ધૌ, કારયિતવ્યં જગવદ્જીવનવિમ્વાદિકં, લેખનીયં જીવનેશવચનં, કર્તવ્યો મદ્ગદ્ગજપઃ, પ્રતિપત્તવ્યં ચતુઃશરણં, ગર્હિતવ્યાનિ છુષ્કતાનિ, અનુમોદયિતવ્યં કુશલં, પૂજનીયા મંત્રદેવતાઃ, શ્રોતવ્યાનિ સ્વેષ્ટિતાનિ, જ્ઞાવનીયમૌદાર્યં, વર્તિતવ્યમુત્તમજ્ઞાતેન, તતો જિવિષ્યતિ જવતાં સાયુધર્માનુષ્ઠાનજાજનતા ॥

ઉપમિતિજવપશ્ચા કથા.

પુસ્તક ૨૯ સું.

માગશર. સં. ૧૯૬૯. શાકે ૧૮૩૪.

અંક ૯ મો.

ૐ ઐર્હ નમસ્તત્ત્વજ્ઞાય.

વૈરાગ્ય શતક.

સમશ્લોકી.

(લેખક-માવજી દામજી શાહ.)

(અનુસંધાન 'પૃષ્ઠ ૨૩૧ થી.)

મોટા રક'ધયડી ધરે નહિ ધુર, આરિત્ર ગંત્રી વડે,
મોટી પીઠવડે ધરે નહિ ગરે ! ઉચો દયા ભાર એ !
મિશ્યાત્વો પગ આહતિ થઈ ગરે ! તુ' ડેલતુ' કાં નહિ ?
જેવો અ'કિત સાંઠ નિત્ય ભટકે રે ! ચિત્ત એવું મહિં. ૪૬

પામ્યા સત્કુલતંત્રમાં જૂનમને નિર્દોષ રત્ને સમી,
નિરોગાદિ સમસ્ત યોગ પલ્ય એ પુન્યેજ પામ્યા છતાં;
લીધું તત્ત્વ ન કાંઈ આળસ્યથી રે ! મુક્તિમાટેજ તે,
રે ! રે ! જીવ ! તું એથી હઃખ વિષયે સંસારચક્રે ભરે. ૪૭

રે ! રે ! ક્રોધ નહિ હણ્યો, દર ક્યો રે ! માનને મેં નહિ,
માયાને ન હણી હતાશ ! વળી મેં એ લોભ મૂક્યો નહિ;
તે ! અત્યંત જ કૃત ચિત્ત વશથી રે ! સ્વાંત જોયું હવે,
તેં હાથે કરી મેળવેલ કળ એ માનુષ્ય કલ્પોદ્ભવે. ૪૮

રે ! રે ! બાળપણું ગુમાવ્યું સઘળું મોહાંધકારે કરી,
ને એ જોવન સ્ત્રી અધીન થઈને ભોગો ગરે ! ભોગવી;
ધન્દ્રિયો બળહીનતાથી ક્ષયથી રે ! એમ વૃધ્ધાપણું,
રે ! રે ! કષ્ટથી મેળવ્યું પણ ગયું અંતે મનુષ્યપણું ૪૯

જે સાડું જલધિનું લંઘન કરે, દુષ્ટાટવીમાં ભમે,
મિત્રને ઠગતો, વિહ્વળન કરે, જોડ્યું ન પાળે ક્રમે;
શું તે લક્ષ્મી કદાપિ જોઈ જગમાં કોઈ પ્રેરે શાસ્વતી,
રે ! રે ! ચંચલ ચિત્ત ! વિત્ત વિણતું સર્વત્ર રહે એ મતિ. ૫૦

મિથ્યાજ્ઞાન ગિરિતટે કદી અને ક્યારે સ્મરમંદિરે,
માયાવૃક્ષતળે કદાપિ, કદી તો નિંદાનદીના તટે;
મોહવ્યાધ ભયે ભમે હરિણવત્ સંસાર ઘોરાટવી,
રે ! રે ! સત્વર દોડતું મન ! ગરે ! મહાર્ મહા કષ્ટથી. ૫૧

સચ્ચારિત્ર પવિત્ર કાષ્ઠથી બની શીલધ્વજ શોભિતી,
ગુર્વાજ્ઞા સદ્દેશથી મઠી લઈ સદ્ગોષ્ઠ નોકા બની;
તું તેથી તર ! મોહમત્સ્ય ભયદ સંસાર મહાસાગર,
બ્યાંસુધી ન તૂટે જ્ઞાનાં સ્તનતટાઘાતોવડે એ ઘર ! ૫૨

શું રાજોડીજ ચોળવાથી શરીરે કે મૂમ પીવાવડે ?
શું વસ્ત્રો નહિ ઝેરવાથી અથવા ત્રિદંડ લેવાવડે ?
શું ખંભાથી નમેલ કંબળવડે ? કે જાપમાળાવડે ?
વામાક્ષી પ્રતિ દોડતું મન ગરે ! રોડ્યું નહિ એ સમે ૫૩

ધન્ધે ! તે મદમસ્ત હસ્તી કમળ-તંતુવડે બાંધવા,
શીરીષ કુસુમેજ વજ્રમણિને ધન્ધેજ તે ભેદવા;
ધન્ધે તે મધુજિન્દ્રએ મધુરતા ખારી 'સમુદ્રે' થવા,
મીઠી વાણીવડે કુમાર્ગ થકી જે સન્માર્ગને પામવા. ૫૪

મૂકી હર્મતિ મેદિની, ગુરૂ ગિરા શીલાચલે રે ! ચ્હડી,
બાંધી ક્રોધ સમુદ્રને કુટિલતા લંકા બાપાવી કરી;
જીતી મોહરૂપીજ, રાવણ અને આરાધી વીરવત,
શ્રીમદ્ ! રામ સમાન ! મુક્તિ વનિતા સંગી થઈશ અટ. ૫૫

આહારો ! મધુરાં મનોહર અતિ હારો વિહારો વડે,
બાબુળધ જડેલ રત્ન-મણિયે શું દિવ્ય-નારીવડે;
બાણી ચંચલ પદમ વારિ સરખાં, માનો તમે પ્રાણ એ !
દે ! તું દાન, અને ધર શીલ-તપો-વૈરાગ્યને પામ્ય રે. ૫૬

પરપોટા સમું બાણી વિત્ત વપુ એ દિવાની ન્યોતિ સમું,
તારણ્ય સ્ત્રીકટાક્ષ નષ્ટ વિજળી જેવું અને હુળખું;
રે ! રે ! જીવ ગુરૂ પ્રસાદયકી તું કાંઈ કરી લે અટ,
દાન-ધ્યાન-તપો વિધાન સરખું પુન્ય પવિત્ર પટ. ૫૭

અનુબુદ્ધ—ચંદન વૃક્ષની જેમ (તે), વ્યર્થ જન્મ ગુમાવતા;
દ્વિજીર્ણ-કપટી સાથ, જે જનો પ્રેમ બાંધતા. ૫૮

શું તરંગે બહુ તર્કવાથી ? અથવા, શું છંદના જ્ઞાતથી ?
શું પીવાથી સુધાતણો રસ ? સ્વાભ્યાસના પાકથી ?
બાણ્યાં લક્ષણ તોય શું ? પણ કદી જો ધ્યાન ના ! રે થતું,
લોકાલોક વિલોકવા નિપુણ એ ચિત્તે કદી પ્રહાનું. ૫૯

રે ! રે બાળવયેથી હેતુવિણ એ અત્યંત મિત્રાંધથી,
દંભારંભ મૂકી અતિશય તમે દૂરે ખસો ! વેગથી;
જુઓ ! સત્વર જ્ઞાનસૂર્ય કિરણો મહારાં ખીલે પુન્યથી,
રે ! કલપાંત તિમિર જેમ કયમ એ દેખું હવે આજથી ? ૬૦
અપૂર્ણ

શ્રીમાન્ હરિભદ્ર સૂરિકૃત.

પંચમ પોઢશક.

(લેખક સન્મિત કપૂરવિજયજી.)

લોકોત્તર તત્ત્વ સંપ્રાપ્તિ અથવા પરમાર્થ પંથની પ્રાપ્તિ.

ઉપરના અધિકારમાં સામાન્ય પણે કહેવા ધારેલા ધર્મતત્ત્વનું લક્ષણ વિસ્તાર પૂર્વક સમજાવીને હવે લોકોત્તર તત્ત્વના લાભ આશ્રી શાસ્ત્રકાર કહે છે:—

૧ ઉપરલા અધિકારમાં લોક-લોકોત્તર ધર્મની વહેંચણી કર્યા વગર સામાન્ય રીતે સમજાવ્યા પ્રમાણે ઉક્ત લક્ષણયુક્ત ધર્મ સિદ્ધ થયે છે તે સ્વશાસ્ત્ર વ્યવહારમાં કુશળ એવા અપુનર્ગાંધક અને સમ્યગ્ દૃષ્ટિ સહુ કોઈ ભ્રમ જનોને લોકોત્તર તત્ત્વની એટલે પરમાર્થ પંથની ખરેખર પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે.

હવે એ લોકોત્તર તત્ત્વનો લાભ કેવા રૂપમાં અને કયારે પ્રાપ્ત થાય છે તે વાતને જણાવવા શાસ્ત્રકાર કહે છે.

૨ શરૂઆતમાં સમ્યક્ત્વની સ્પર્શનારૂપ ભાવઆરોગ્યની પ્રાપ્તિ થવી તે શાશ્વત શર્મ રૂપ મોક્ષ અથવા વીતરાગત્વાદિક પરમ ભાવઆરોગ્યનું આદ્ય બીજ છે અને તે છેલ્લા પુદ્ગલ પરાવર્તનમાં ક્ષીણપ્રાય સંસારવાળાને નિયમા પ્રાપ્ત થાય છે.

ઉક્ત પરમાર્થ પંથની પ્રાપ્તિ છેલ્લા પુદ્ગલ પરાવર્તનમાંજ કેમ થાય છે? તેનું કારણ જણાવે છે:—

૩ સુકૃત કર્મ, સ્વભાવ, પુરૂષાર્થ અને નિયતિ રૂપ અન્ય અપેક્ષિત કારણો વિદ્યમાન સતે જ્વર શમન-ઔષધ સમય વત્ કાળની પ્રધાનતા હોવાથી છેલ્લા પુદ્ગલ પરાવર્તનમાંજ તેની પ્રાપ્તિ થાય છે. જેમ ચઢતા તાવમાં તાવને શમાવવા આપેલું ઔષધ ગુણ કરી શકતું નથી પણ ઉલટો અવગુણ ઠરે છે, જ્યારે તાવ પાકી જાય ત્યારેજ તે દીપેલું ઔષધ ગુણકારી થાય છે તેમ ભવ પરિપાક સમય પ્રાપ્ત થયે જ આપવામાં આવતું સદ્ધર્મ ઔષધ આત્માને અત્યંત હિત કરી થઈ શકે છે. એવી રીતે સિદ્ધાન્તના જાણુ પુરૂષો સારી રીતે સમજે છે.

એજ વાતનું વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ કરી શાસ્ત્રકાર કહે છે—

૪. જેમ ચઢતા તાવમાં ચકાળે આપેલું ઔષધ હિતકારી થતું નથી તેમ ભવરિયતિ પરિપાક સમય પ્રાપ્ત થયા પહેલાં આપવામાં આવેલું ધર્મ ઔષધનું

સમ્યક્ પરિણુમન થઈ શકતું નથી, પણ વિપરીત પરિણુમન થાય છે. તે વાતને જ શાસ્ત્રકાર દૃષ્ટાન્ત સહ દૃઢાવે છે.

૫. જેમ મંદ ચક્રવાળા લોકો દ્વીપકાદિક પ્રભામંડળને મોરના પીંછા જેવા લીલા રાતા વર્ણવાળા રંગઝેરંગી આકારનાં બુદ્ધે છે તેમ મંદબુદ્ધિવાળા લોકો આગમ-શિદ્ધાન્ત દ્વીપકમાં પણ પરમાર્થથી અજાતું અધ્યારોપ મંડળ બુદ્ધે છે એટલે જેમાં અપવાદનો વિષય હોય નહિં તેવા સ્થાનમાં અપવાદ વિષય લક્ષણ આરોપ કરી બેસે છે. એવી રીતે તેમને દૃષ્ટિદોષથી આગમનું અવળું પરિણુમન થાય છે. એજ વાતનું કાર્યલિંગવડે સમર્થન કરે છે.

૬. ઉક્ત અધ્યારોપ અથવા બ્રાન્તિથી જ સ્વર્ગ અપવર્ગાદિક પ્રસિદ્ધ ક્ષણ દેવાવાળા દાન શીલાદિક ધર્મ વિષે તેઓ અવિધિનું સેવન કરે છે. જો એમ ન હોય અર્થાત્ એવી બ્રાન્તિ ન હોય તો પછી તત્ત્વદૃષ્ટિ જનો શામાટે હુદ્ અવિધિનું સેવન કરે ? ન જ કરે. અર્થ-ભ્રમવગર હુદ્ અવિધિ સેવા અસંભવિત છે. એજ વાતને શાસ્ત્રકાર સ્ફુટ કરી બતાવે છે.

૭. જે જનો આ રીતે અવિધિનું સેવન કરે છે તેમને આગમ વચન કે સર્વજ્ઞ વચન સમ્યક્ પરિણુમેલ નથી, એમ સ્પષ્ટ જણાય છે, કેમકે અમૃત રસના આસ્વાદને બાણુનાર કોણ માણસ વિષસેવન કરવા પ્રવર્તે ? અપિતુ કોઈ પણ ન પ્રવર્તે. અવિધિસેવન વિષજેવું બાણી જરૂર તેનો પરિહાર જ કરે. હવે ફક્તિર્થ જણાવે છે.

૮. તેથી છેલ્લા પુદ્ગલ પરાવર્તમાં આગમ વચનનું ખરેખર તત્ત્વથી પરિણુમન થાય છે અને આગમ વચનનું જેમને સમ્યક્ પરિણુમન થાય છે તેજ આ લોકોત્તર તત્ત્વપ્રાપ્તિના ખરેખર યોગ્ય અધિકારી બને છે. જાણીના તો અનધિકારી-અયોગ્યજ ગણાય છે. આગમ વચનના પરિણુમની પ્રશસ્યતા શા કારણથી છે ? તે કહે છે.

૯. આગમ વચનનું યથાવત્ પરિણુમન થતું એ આ સંસાર ભ્રમણરૂપ ભાવ રોગનું નિર્દોષ ઔષધ છે. તેથીજ તે તત્ત્વ પરિણુતિ સદ્ અનુદાન સેવનના હેતુરૂપ હોવાથી પ્રધાન સદ્બોધ છે એમ બાણુવું. તત્ત્વ વચનની પરિણુતિ યથાવગર સદ્ અનુદાનનું સેવન યથાવિધ થઈ શકતું નથી અને એ આગમ વચનની પરિણુતિ બાળ્યે સતે સદ્અનુદાન યથાવિધ સેવી શકાય છે માટે તેવી તત્ત્વ પરિણુતિ થવી એ ઉત્તમ સદ્બોધરૂપ છે-એજ શ્રેષ્ઠ સમ્યક્ જ્ઞાન છે. સદ્બોધ યકી અનુદાન પરિપૂર્ણ શી રીતે થાય તે કહે છે.

૧૦ ક્રોધ, લોભાદિક દશ સંજ્ઞાઓ ગુદ્રિત થયે છતે પરોપકાર કરવામાં સદા તત્પર અને ગંભીરતા તથા ઉદારતાને સદા સેવનાર સદ્ અનુષ્ઠાનને અગ્રાંત આરાધી શકે છે. વિધિરસિક છવે લોક સંજ્ઞાદિકનો યથાશક્તિ નિરોધ કરવો જોઈએ અથવા નિરોધ કરવા ઉત્સાહ અવશ્ય આરંભવો જોઈએ. તેથી સદા પરોપકારરસિક ઉદાર અને ગંભીર એવા તેને સદ્ અનુષ્ઠાનનો અગ્રાંત લાભ મળે છે.

૧૧ સર્વજ્ઞ પ્રભુનાં વચન કહો કે આગમ વચન કહો તેનું સમ્યગ્ પરિણમન થયે છતે પૂર્વોક્ત ક્રિયામળ અને ભાવમળનો નાશ થવાથી પુરુષોને એ દશે સંજ્ઞાનો નિરોધ કરવો એ નિશ્ચયે હર્લભ નહિ પણ સુલભ જ થાય છે.

૧૨ શ્રી ગુરુમહારાજને અનુયાયી થઈ રહેવાથી અને સર્વત્ર સમાનપણે યથાસંભવ દીનાદિક વિષયમાં ઉચિત આચરણ સેવવાથી દાનાદિક સંબંધી સઘળા ધર્માનુષ્ઠાન નિશ્ચયે આગમને અનુસારે જ થાય છે.

૧૩ બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શુદ્ર પૈકી સ્વ સ્વ જાતિની મર્યાદા મુજબ કરેલા વ્યાપારથી ઉપાર્જેલું શ્રોત્રું પણ દ્રવ્ય, પોતાના માતૃપિતાદિક વડીલોની આજ્ઞા મેળવીને, નોકર ચાકર કે સ્વજન પ્રમુખના પોષણમાં અરચણ ન આવે તેવી રીતે લક્ષ રાખી, જે દીન-દુઃખીને અથવા તપસ્વી પ્રમુખને દેવામાં આવે તે મહાદાન અથવા પ્રધાનદાન જાણવું અને ઉપર કહેલાં વિશેષણો વગરનું બીજું દાન સામાન્ય દાનમાત્ર જાણવું. એવી રીતે મહાદાન અને સામાન્ય દાન આશ્રી કહી હવે દેવાર્ચન આશ્રી કહે છે.

૧૪ વીતરાગત્વાદિક જે દેવના ગુણો તેના પરિજ્ઞાન-અવગોઘથકી, તે વીતરાગત્વાદિક ગુણોમાં બહુમાન યુક્ત અને શાસ્ત્રોક્ત વિધિવટ્ટોગ્રાહર કરણ પ્રીતિ આદિક યુક્ત જે ઉત્તમ દેવાર્ચન તેજ દેવાર્ચન ઇષ્ટ છે. બાકીનું દેવાર્ચન તો માત્ર નામનુજ જાણવું.

‘પ્રસ્તુત વિષયમાં સંબંધ જોડવા માટે શાસ્ત્રકાર કહે છે’ :—

૧૫ એવી રીતે કાળે કાળે વિધિપૂર્વક જ ગુરુસેવા, અને દેવપૂજા પ્રમુખ કાર્યો પોતાના સ્વાધ્યાય ધ્યાનાદિક ધર્મવ્યાપારોમાં ખસેલ ન આવે તેમ કાળજીથી કરવાં અર્થાત્ આગમોક્ત ઉપર જણાવેલા અને તદ્ઉપરાંત બીજાં પણ આવશ્યક કાર્યો વિધિ-બહુમાનયુક્ત કરવાં એજ લોકોત્તર તત્ત્વ સંપ્રાપ્તિ સમજવી.

એ લોકોત્તર તત્ત્વ સંપ્રાપ્તિ શી રીતે સંપાદન થાય છે તે કહે છે.

૧૬. આ લોકોત્તર તત્ત્વની સંપ્રાપ્તિ, આત્મપ્રણીત આગમવચનની પરિણતિવડે યથોક્ત નીતિ-વિધિ બહુમાન સહિત દેવગુરૂની સેવા પ્રમુખ નીજ કર્તવ્ય કાર્ય કરવાથી પુરુષોના પુન્ય-વિપાકયોગે પરસ્પર અવિરોધી-એકબીજા કાર્યમાં વિરોધ ન આવે તેમ થઈ આવે છે. કેમકે જે એક બીજા કાર્યમાં વિરોધ આવે એવી રીતે સહાર્ય પણ કરવામાં આવે તો તે લૌકિક કોટિમાં જ ગણાય છે. આર્થી આગમ વચનનું યથાર્થ પરિણમન થવાનું આ ઉત્તમ ક્ષણ બતાવવામાં આવ્યું છે, કે જેથી જે જે ધર્મોનુષ્ઠાન કરવામાં આવે તે તે પૂર્વાપર વિરોધરહિત, યથોક્ત નીતિ મુજબ, નિષ્કામ વૃત્તિથી-કેવળ આત્મકલ્યાણ સાધવા માટે જ કરવામાં આવે કે જેથી ભવ્યાત્મા શીઘ્ર શાશ્વત સુખને અધિકારી બની શકે છે.

ધતિ શમ.

શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિ કૃત.

પોડશકોમાંથી ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નોત્તરો.

પ્ર૦—સ્તુતિ, સ્તોત્ર, સ્તવનાદિકવડે ભાવપૂર્ણ થાય છે તે સ્તોત્રાદિક કેવા જોઈએ ?

ઉ૦—નવમા પોડશકમાં શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિજીએ કહ્યું છે તેમ તે સ્તુતિ સ્તોત્રાદિક પ્રભુના પિંડ (૧૦૦૮ લક્ષણ લક્ષિત શરીર) સંબંધી, ક્રિયા (સર્વોત્કૃષ્ટ આચાર-ચરિત્ર-નિરૂપમ ધૈર્ય પ્રમુખ પરમ સાન્નિધ્ય વૃત્તિ) સંબંધી, અને ગુણો (શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, વિરતિ પરિણામાદિક સામાન્ય ગુણો અને કેવળજ્ઞાન દર્શનાદિક વિશેષ ગુણો) સંબંધી વર્ણનવાળાં, ગંભીર અર્થ-ભાવવાળાં, વિચિત્ર વર્ણયુક્ત અલંકારવાળાં, પરિણામની વિશુદ્ધિ કરવાવાળાં, વૈરાગ્ય રસ અથવા મોક્ષાભિલાષને પોષનારાં, પુન્યનું પોષણ કરનારાં, તેમજ જેમાં પોતે કરેલાં પાપ નિવેદન કરવામાં આવેલાં હોય, જે ઉપયોગસહિત એકાગ્રપણે ઉચ્ચરવામાં આવેલાં હોય, જેનાં અનેક ઉત્તમ અર્થ થઈ શકતાં હોય, અસ્ખલિતાદિક ગુણોવડે યુક્ત હોય, અને મહા મતિવંત પુરુષોએ ગુણો-રણો-રેણો હોય એવા સ્તોત્રાદિક વડે પ્રભુની સ્તવના કરવી જોઈએ. વળી કહ્યું છે “ ગંભીર મહુર મહું, મહથ્થ જીતું હવઈ થુતું ” એટલે ગંભીર-ઉંડા આશયવાળું, મધુર શબ્દ ધ્વનિવાળું, અને અનેક ઉત્તમ અર્થ ગર્ભિત સ્તોત્ર-સ્તવન પ્રભુ સન્મુખ કહેવું જોઈએ.

૨૬૮

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પ્ર૦—કાયાદિક શુદ્ધિથી કરવામાં આવેલી દ્રવ્યપૂર્ણતા કેવું કૃણ સંપન્ન છે?

ઉ૦—કાયાદિક શુદ્ધિથી કરેલી નિર્દોષ દ્રવ્યપૂર્ણ વિદ્યોત્પન્નશામિની, અભ્યુદયજનની અને નિવૃત્તિ-નિર્વાણપદપ્રાપ્તિકા થાય છે.

મતલબ કે પ્રધાન પુષ્પ ગંધ માધ્યાદિક વસ્તુઓ બંને જ જિનેશ્વર ભગવાનને જયણા પૂર્વક આરોપવા વડે, અને તેવી જ ઉત્તમ સામગ્રી ખીજ પાસે અણુવવા વડે તેમજ ત્રિભુવનમાં શ્રેષ્ઠ એવાં કલ્પવૃક્ષનાં કૃણ તથા નંદન વન સંબંધી ચંદન પ્રમુખ દુર્લભ વસ્તુઓ અંતઃકરણવડે સંપાદન કરવાવડે, ત્રિ-કરણ શુદ્ધયોગે કીધેલી પ્રભુપૂર્ણ ઉપર જણાવેલા ઉત્તમ લાભ નીપજ્જવી શકે છે.

પ્ર૦—મુગ્ધજનો કહે છે કે જિનપૂર્ણ કરતાં જીવવધ થાય છે, તેમ છતાં તે પૂર્ણવડે પ્રભુને કશો લાભ નથી, પ્રભુ તો કૃતકૃત્ય છે તેથી પૂર્ણ વ્યર્થ-કેશવ છે તેનું કેમ ?

ઉ૦—પૂર્ણ પ્રસંગે અશક્ય પરિહારે થતો કાયવધ પણ કૃપ ઉદાહરણ મુજબ ગૃહસ્થ જનોને ગુણકારીજ ગણેલો છે. તેમજ મંત્રાદિકની પેરે તેથી (મંત્રને) લાભ નહિં છતાં તે મંત્ર ગણનારને તો લાભ થાયજ છે. વળી પ્રભુ પોતે કૃતકૃત્ય હોવાથીજ ગુણોત્કર્ષ થકી તેમની પૂર્ણ ગુણકારી થાય છે. માટે શરીર, સ્વજન અને ગૃહાદિક આરંભવાળા ગૃહસ્થ જનોને તે પ્રભુપૂર્ણ સફળ-સારાં શુભ કૃણ આપનારી થાય છે એમ નિર્મળ બુદ્ધિવાળા મહાત્માઓ કહે છે. ક્ષત સર્વ સાવધ આરંભવર્જિત મુનિજનોની પેરે સામાયિક પૌષધાદિક ભાવસ્તવમાં લીન થઈ રહેલા, સાવધ આરંભ રહિત ગૃહસ્થને તેટલો વળત દ્રવ્યપૂર્ણતા અધિકાર નથી. બાકી તો તે રોગીને ઔષધની પેરે અવશ્ય ગુણકારી જ છે. એમ સ્વ સ્વ અધિકાર મુજબ અવસરે અવસરે ઉચિત પ્રભુપૂર્ણ નિયમસર-નિશ્ચય પૂર્વક કરનાર, કરવામાં સહાય અર્પનાર તેમજ તેની અનુમોદના કરનાર ધન્ય-કૃત પુન્ય ભવ્યાત્મા સુકૃત સમુપાર્જિત અનુક્રમે ભવનો અંત કરી શકે છે.

પ્ર૦—સદ અનુષ્ઠાન કેટલા પ્રકારનું હોય છે? અને તે દરેકનું સામાન્ય રીતે કેવું સ્વરૂપ છે?

ઉ૦—૧ પ્રીતિ અ૦ ૨ ભક્તિ અ૦ ૩ વચન અ૦ અને ૪ અસંગ અ૦ એમ ચાર પ્રકારનું સદ અનુષ્ઠાન હોઈ શકે છે. તે દરેકનું લક્ષ્યપથી સ્વરૂપ નીચે મુજબ છે. જે અનુષ્ઠાન કરવામાં કરનારને પરમ આદર હોય, હિતબુદ્ધિથી જેમાં અધિક પ્રીતિ હોય, અને ખીજ બાકી વાત તણને જે તલબાળ કરવામાં આવે તે પ્રીતિ અનુષ્ઠાન બાણુ. ક્રિયાવડે પ્રીતિ અનુષ્ઠાન તુલ્ય છતાં જે

ગૌરવ વિશેષથી (અધિક પૂજ્યભાવથી) બુદ્ધિવંત પુરૂષો વિશુદ્ધતર કરે તે ભક્તિ અનુષ્ઠાન બાબતું.

સ્ત્રી અને માતા પ્રત્યે ઉચિત આચરણની પેરે પ્રથમમાં પ્રીતિ અનુષ્ઠાન અને બીજામાં ભક્તિ અનુષ્ઠાન બાબતું. સર્વ ત્ર્યંધર્મવ્યાપારમાં દેશ કાળ પુરૂષ વ્યવહારાદિ અનુકૂળતાએ સદ્વર્તનિવંત સાધુજનોની જે નિષ્પત્તિ આગમ-વચનાનુસારે પ્રવૃત્તિ તે વચન અનુષ્ઠાન બાબતું.

અવધારથી તો માર્ગોનુસારી જનોની પ્રવૃત્તિ પણ (અમુક અંશે) વચન અનુષ્ઠાન રૂપ બાબતી. અને જે અનુષ્ઠાન આગમ સંસ્કારથક્રી અત્યંત અભ્યાસ યોગે, સત્પુરૂષો અંદાન ગ્રંથના દૃષ્ટાન્તે અનાયાસે એકીભાવે આચરે તે અસંગ અનુષ્ઠાન કહેવાય છે.

જેમ પ્રથમ દર્શવતી ચક્રવર્તી કરવામાં આવે પછી તે ચક્ર અનાયાસે ફરતો કરે તેમ જે પ્રથમ વચનાનુષ્ઠાન હોય તે અભ્યાસવશાત દૃઢ સંસ્કારથી અસંગ અનુષ્ઠાન રૂપ થઈ જાય છે. તેમાં પ્રથમનાં બે સદ્અનુષ્ઠાનથી અભ્યુદય-સ્વર્ગોદિ ક્ષુભની પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારે પાછળનાં બે સદ્અનુષ્ઠાનથી નિઃશ્રેયસ્-મોક્ષની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે.

પ્રવ—શાસ્ત્રમાં કોલેક્ટી પાંચ પ્રકારની ક્ષમાનો કેવી રીતે (વિભાગથી) ઉક્ત ચાર પ્રકારના સદ્ અનુષ્ઠાન સાથે સંબંધ થતી શકે છે ?

ઉત્—ઉપકારક્ષમા, અપકારક્ષમા અને વિપાકક્ષમાનો પ્રથમના બે અનુષ્ઠાન સાથે અને વચનક્ષમા અને સહજક્ષમાનો પાછળના બે અનુષ્ઠાન સાથે સંબંધ થતો છે.

પ્રવ—જ્ઞાન ત્રણ પ્રકારનું જે કહ્યું છે તે કેવા પ્રકારના દૃષ્ટાંતથી કહ્યું છે તે સમજાવો.

ઉત્—શ્રુતજ્ઞાન, ચિન્તાજ્ઞાન અને ભાવનાજ્ઞાન (અનુભવ જ્ઞાન) એ ત્રણ પ્રકારનું જ્ઞાન અનુક્રમે મિષ્ટજળ, દુધ અને અમૃતની પેરે ભવતૃપાને શામાંવી શકે છે. તેથી સ્તનત્રય સમાન ઉક્ત ત્રિવિધ જ્ઞાનને વિષે પરમ આદર કરવો યુક્ત છે. તેમાં શ્રુતજ્ઞાન તે વિનય બહુમાનપૂર્વક શુરૂનાં ચરણ સેવી પ્રાપ્ત કરેલ શાસ્ત્રાર્થ સંબંધી જ્ઞાન, તેજ મનન કરેલું ચિન્તાજ્ઞાન, અને તેને સમ્યક્ પરિણુમાવી રસરૂપ કરેલું અમૃત સમાન શાન્તિકારક અનુભવજ્ઞાન બાબતું.

પ્રવ—શ્રુતમયજ્ઞાનનું શું વિશિષ્ટ લક્ષણ બાબતું ?

ઉત્—સકળ શાસ્ત્રગત વચન સાથે અવિરોધી એવું નિર્ણીત અર્થ વચન રૂપ સારી રીતે સાચવી રાખેલાં બીજની જેવું સજીવન અને અસદ્ અભિનિ-

૨૭૦

જનવર્મ પ્રકાશ.

વેશથી અત્યંત રહિત હોય તે શ્રુતમયજ્ઞાન બાબતુ. આમાં શ્રુતરાગથી આજ દર્શન સુદર છે એવો કંઈક દર્શન-આગ્રહ હોય.

પ્ર૦—ચિન્તામય જ્ઞાનતું વિશિષ્ટ લક્ષણ શું બાબતુ?

ઉ૦—મહા વાક્યાર્થ જનિત, અત્યંત સૂક્ષ્મ બુદ્ધિગમ્ય, સર્વ પ્રમાણ નય-ગર્ભિત અવિરૂદ્ધ યુક્તિઓની આલોચનાયુક્ત, જળમાં તેલ પસરી જાય એવું જે જ્ઞાન તે ચિન્તાત્મક જ્ઞાન બાબતુ. દર્શન આગ્રહ આમાં મુદ્દલ હોયજ નહિ.

પ્ર૦—ભાવના જ્ઞાનતું વિશિષ્ટ લક્ષણ શું બાબતુ?

ઉ૦—સર્વ જ્ઞેય ક્રિયા વિષયે સર્વજ્ઞ આજ્ઞાન પ્રધાન કારણ છે એવા તાત્પર્યવાળું અને તેથીજ દાનવિધિ તેમજ બીજી વિધિમાં ચિત્ત વિત્ત અને પાત્રાદિક મધ્યે અત્યંત આદરવાળું ભાવના જ્ઞાન, અશુદ્ધ એવા બતિવંત રત્નની સ્વાભાવિક કાન્તિસમાન બાબતુ. બીજા જ્ઞાન કરતાં તે અધિક પ્રકાશકારી હોય છે.

આ ભાવના જ્ઞાનમાં ચારિસંજીવની ચારના દૃષ્ટાંતે સર્વ જીવનો અનુગ્રહ કરવાની પરિણતિવડે ગંભીર આશયથી સર્વ કોઈની ઉપર હિત વૃત્તિજ હોય છે.

પ્ર૦—વ્રત-મહાવ્રત ગ્રહણ કરવા રૂપ દીક્ષા આદરવા યથાર્થ અધિકારી કોને બાબતુ?

ઉ૦—આ ઉપર જણાવેલા શ્રુત-ચિન્તા-ભાવનાજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયે સતે ભ-વ્યાત્મા દીક્ષા ગ્રહણ કરવા યથાર્થ રીતે લાયક સમજવો. તથાપ્રકારના જ્ઞાન વગરની દીક્ષા તો વસન્ત નૃપ (ઇલાજ) સમાન વિરંબનાપ્રાય સમજવી.

પ્ર૦—દીક્ષા શબ્દનો—અક્ષરશઃ અર્થ શો થાય છે?

ઉ૦—જ્ઞેય-કટ્યાણતું દાન આપે અને અશિવ-અશ્રેય તેનો ક્ષય કરે તે યથાર્થ દીક્ષા. આ જિનશાસનમાં મુનિજનોને માન્ય છે, તેથી તે યથોક્ત જ્ઞાની-અધિકારીનેજ નિશ્ચે નિર્દોષ હોવી ઘટે છે.

પ્ર૦—જે ઉક્તજ્ઞાનીનેજ દીક્ષા નિર્દોષ હોવી ઘટે તો પછી માપતુષ પ્રમુખ મુનિઓને શાસ્ત્રમાં નિર્દોષ દીક્ષા કહેલી છે તેનું કેમ?

ઉ૦—જે રાગાદિક દોષ-અનુબંધરહિત હોવાથી શ્રદ્ધાવાન હોય અને કેવળ સૂક્ષ્મ બુદ્ધિગમ્ય અન્યાથાદિકની જેમને ગમ ન હોય એમ છતાં પાપ ભીરૂ, ગુરૂ ભક્ત અને આગ્રહ (મિથ્યાભિનિવેશ) રહિત હોય તે પણ જ્ઞાનવાનુજ કહેવાય. જ્ઞાનતું પણ એજ રૂપ છે કે સંસારથી વિરક્તપણું પ્રાપ્ત કરવું, શ્રીમદ્

પોડશ્લોકમાંથી ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નોત્તરો.

૨૭૧

ગુરૂની ભક્તિમાં એકનિષ્ઠ જનવું ઇત્યાદિક, તે તો આ મહાનુભાવોમાં હોયજ છે. તેથી તેમની હીક્ષા પણું નિર્દોષ છે. મતલબ કે જો એક નિર્મળ ચક્ષુવાળો હોય અને જીન્ને અંધ છતાં નિર્મળ ચક્ષુવાળાના મત પ્રમાણે ચાલનારો હોય તો તે જાને માર્ગમાં ચાલનારા એક સાથેજ નિયમિત સ્થળે પહોંચી શકે છે. તેવીજ રીતે નિર્મળ જ્ઞાની ગુરૂની પવિત્ર આજ્ઞાને અનુસરી આત્મ ઈચ્છાણુ સાધવા ઉજ્જમાળ જનેલા તથા પ્રકારના જ્ઞાનરહિત છતાં **માસ તુષાદિકે મુનિઓ** પણુ સ્વનિયામક જ્ઞાની ગુરૂઓની પેરે નિર્દોષ હીક્ષાપાત્ર ગણાય છે.

પ્ર૦—સાધુજનોએ સ્વસાધુયોગ્ય ધર્મ કરણીમાં કેવું સાવધાન રહેવું જોઈએ ?

ઉ૦—જેમ રોગથી ઠંટાળેલો માણસ નીરોગી થવા માટે તે રોગની પ્રતિક્રિયા (પથ્ય, ઔપથ્ય માત્રા પ્રમુખ) સાવધાનપણે કરે છે તેમ હીક્ષિત-સાધુ જનોએ પણુ આ લય'કર ભવ રોગથી ઉદ્વિગ્ન જની તેથી મુક્ત થવા માટે સાધુયોગ્ય સદાચરણુ સેવવા સદાય સાવધાન રહેવું જોઈએ.

પ્ર૦—કેવા પ્રકારના સદાચરણુમાં સાધુ-મુનિરાજ સાવધાન રહ્યા કરે ?

ઉ૦—૧ ગુરૂ વિનય, ૨ સ્વાધ્યાય (સજાય ધ્યાન), ૩ યોગાભ્યાસ, ૪ પરોપકાર વૃત્તિ, અને ૫ સંયમ અનુકૂળ સઘળી કરણી કરવામાં ભવભીરૂ સાધુ જનો સદાય સાવધાન રહ્યા કરે. તેમાં પ્રમાદાસેવન ન જ કરે.

પ્ર૦—ગુરૂમહારાજનો વિનય શી રીતે સાચવ્યો ગણાય ?

ઉ૦—ગુરૂજન પ્રત્યે પુરૂષ ભૂમિકાની અપેક્ષાએ ઉચિત મર્યાદાપૂર્વક વર્તન રાખવું (તેમનું યથાયોગ્ય વેચાવચ્ચ કરવું), તેમના સદ્ગુણથી આકર્ષાઈ શુદ્ધ અંતઃકરણનો પ્રેમ બતાવવો-બહુમાન કરવું, તેમણે કરેલા અતુલ ઉપકારને લક્ષમાં રાખી સંભાર્યો કરવો-ભૂલી ન જવો, દરેક કાર્યમાં તેમની ઈચ્છાણુકારી આજ્ઞાને આગળ કરી ચાલવું, તેમજ ગુરૂ મહારાજ વિદ્યમાન હોય અથવા ન હોય તોપણુ તેમની પવિત્ર આજ્ઞાને યથાર્થ અનુસરી-સર્વથા તે મુજબ વર્તીને તેને સત્ય-સકૂળ કરવી પણુ નિષ્કૂળ કરી નાંખવી નહિ, એ સર્વ રીતે સાવધાનપણે વર્તતાં ગુરૂજનનો વિનય સાચવ્યો કહેવાય છે. (વિનયવડેજ જીન્નું બધું લેખે થાય છે તે વગર જીન્નું બધું ફોગટ થાય છે.)

પ્ર૦—પૂર્વોક્ત સદાચરણુને સાવધાનપણે સેવનાર સાધુને કેવા પ્રકારનો લાભ થાય છે ?

ઉ૦—એ રીતે સદાચરણુસુક્ત સાધુજનો અત્યંત વિશુદ્ધ પરિણામને પામી, શીઘ્ર મૈત્રી, સુહૃદા, કરૂણા અને ઉપેક્ષા એ ચાર ભાવનાને નિશ્ચે

૨૭૨

જનકમંથ પ્રકાશ.

સિદ્ધ કરી શકે છે. એજ ચાર ભાવનાઓ સર્વોત્ક્રષ્ટ થયે સતે અને તેમને આ જરામર પદની પ્રાપ્તિ થાય છે. પછી ત્યાં મોક્ષમાં તેમને તે ભાવનાઓ (મૈત્રી મહાગુણ) નિષ્પ્રયોજન હોવાથી સંબંધની નથી.

પ્ર૦—મોક્ષમાર્ગમાં યોગવારૂપ યોગ-સાધકને કયા કયા ચિત્ત દોષ વર્જવા જોઈએ ?

ઉ૦—૧ ખેદ=ક્રિયામાં અપ્રવૃત્તિના હેતુરૂપ થાક, ૨ ઉદ્વેગ, ૩ ક્ષેપ=આંતરે આંતરે અન્યત્ર ચિત્તનું સ્થાપલું-વ્યાધિમચિત્તતા, ૪ ઉત્થાન=ચિત્તની અપ્રશાન્તવાહિતા, ૫ ભ્રાન્તિ, ૬ અન્યમુદ્ધ=અન્ય સ્થળે હુપ, ૭ રોગ-પીડા-ભંગ, અને ૮ આસંગ=આજ હીક છે એવા રોગ=અભિવંશ એ આઠ ચિત્ત દોષો સાધકને ખાસ વર્જ્ય છે.

પ્ર૦—તત્ત્વપ્રવૃત્તિ કરનારને શું શું કર્તવ્ય છે ?

ઉ૦—૧ અપ્રીતિને પરિહારરૂપ અદ્વેષ, ૨ તત્ત્વ જાણવાની ઇચ્છારૂપ જિજ્ઞાસા, ૩ યોગ પ્રવાહની સિરા (સેર) જેવી શુદ્ધપા, ૪ તત્ત્વ શ્રવણ, ૫ તત્ત્વ યોધ, ૬ તત્ત્વ વિચારણા, ૭ તત્ત્વવૈક પરિશુદ્ધ નિશ્ચયાત્મક જ્ઞાનપ્રાપ્તિ અને ૮ તત્ત્વવૈક તાત્ત્વિક ક્રિયામાં પ્રવૃત્તિ. એ રીતે તાત્ત્વિક પ્રવૃત્તિ ઉપર ઠહેલા અદ્વેષાદિક આઠ અંગોવડે નિમોણ થયેલી હોવાથી તત્ત્વ પ્રવૃત્તિ કરનારે ઉક્ત મર્યાદા મુજબ કર્તવ્ય પરાયણ થવું જ જોઈએ. મતલબ કે દ્વેષાદિક દોષો તણ સમતાદિક શુણેને અવશ્ય સજવા જોઈએ.

પ્ર૦—સદ્ગુણાનુષ્ઠાનને સેવનારા સત્ પુરૂષોનાં કયા અવિચલિત માર્ગ હોય છે ?

ઉ૦—શ્રી વીતરાગ પ્રણીત ભાવોના ગભીર-રહસ્યાર્થને સારી રીતે સૂક્ષ્મ બુદ્ધિ બળથી આલોચી-વિચારી સત્ પુરૂષોએ કુશળ કડયાણુકારી અનુષ્ઠાન કરવા પ્રવૃત્તિ કરવી એ તેમનો અચળ માર્ગ હોય છે. ઇતિશમ્.

ઉપદેશ તરંગીણીમાંથી ઉદ્ભવેલા કેટલાક પ્રશ્નોત્તરો.

પ્રશ્ન—શ્રી જિન ભવન કરાવવા અધિકારી (લાયક) હોને જાણવો ?

ઉત્તર—ન્યાય નીતિવડે ઉપાર્જિત દ્રવ્યવાળો, મતિમાન, ઉદાર હીલવાળો, સદાચારવંત અને શુદ્ધ તેમજ રાજદિકેને માન્ય—તેને જિનભવન કરાવવા લાયક જાણવો.

પ્ર—ધર્મશાળા કે પોપધશાળાથી શો લાભ થઈ શકે ?

ઉ—મુનિજનેતા નિવાસપૂર્વકે ત્યાં ધર્મશ્રવણ, પ્રતિક્રમણાદિક ઉત્તમ કામની ચર્ચ થકે, ધર્મ આત્માથી જનતા ગૂઝ સર્ગીય આવી સાધુ શ્રાવક ગોખ્ય વ્રતોને શરૂ કરી મહા પુન્ય ઉપાઈ શકે. વળી જેમ કુરૂક્ષેત્રમાં સ્વેદીજનોને પણ કલેશયુક્તિ પ્રગટે છે તેમ ધર્મશાળામાં કે પોપધશાળામાં અધમજનેતોને પણ ધર્મયુક્તિ બળે છે. આમ અનેક રીતે તે શાળા અનેક લઘ્યાત્માઓને બોધિનીજ પ્રાપ્તિ માટે હેતુરૂપ થાય છે. તેથી તેનું નિમીશું કરાવનારા સંસારશાગરને તરી પરમપદ જે મોક્ષ તેને પામે છે.

પ્ર—શ્રી સંપ્રતિરાત્નએ એવા લાખ જિનભવનો બનાવ્યા તે કેમ ? બધાં નવાંજ ?

ઉ—તેમાં ૩૬૦૦૦ નવીન જિનમંદિરો અને બાકીનાં ૮૯૦૦૦ પ્રાચીન દેરાસરોનો છળોદ્ધાર કરાવ્યો બાણવો. અને જિનપ્રતિમાઓ સર્વજાતની મળી સાવા કોડ લાગવી.

પ્ર—‘માંડવગઢનો રાજિયો, નામે દેવ સુપાસ;’ એમના આશ્રી કશી મૂળ હકીકત છે ?

ઉ—સીતા મહાસતીને પૂજવા માટે, વનવાસમાં રહેતાં લક્ષ્મણ કુમારે કરેલી છાણમય શ્રી સુપાર્થ પ્રભુની પ્રતિમા તે સતીના શીલના પ્રભાવે વજ્રમયી થઈ ગયેલી તે અત્યારે પણ માંડવગઢમાં બિરાજમાન છે, મહાભદ્રિમાવાળી છે અને સર્વ ઉપસર્ગોનો વિનાશ કરનારી છે.

પ્ર—શ્રી સમરાશાહે શ્રી શત્રુઞ્ચ ઉપર કેવા સંયોગમાં ઉદ્ધાર કરાવ્યો ?

ઉ—યોગિનીપૂરથી ૧ લાખ ૮૦ હજાર કોઈ સાથે આવેલા મ્લેચ્છરાત્નએ સુરપદ્મ દેશમાં આવી શ્રી શત્રુઞ્ચ ઉપર ચઢી, બવડશાહે ભરાવેલી પ્રતિમાનો ભંગ કર્યો ત્યારે સુરપાણને મહામાન્ય હોવાથી તેના ફરમાનથી સંવત્ ૧૩૭૧ વર્ષે શ્રી સમરાશાહે મહાત્સવપૂર્વકે છળોદ્ધાર કરાવ્યો. તેમાં પુષ્કળ દ્રવ્યનો વ્યય કર્યો તે આશ્ચર્ય કહેણું છે કે—

‘સગર ચક્રવર્તી કરતાં પણ સમરાશાહને હું કંઈક અધિક લેણું છું’ કેમકે તેમણે મ્લેચ્છ લોકોના બળથી વ્યાસ એવા આ કલિયુગમાં પણ શ્રી શત્રુઞ્ચ તીર્થના ઉદ્ધાર કર્યો.

પ્ર—ધર્મ શાસ્ત્રનું શ્રવણ કરવાથી શું ફળ થાય ? અને કોની પેરે ?

ઉ૦—શાસ્ત્રશ્રવણથી ધર્મકાર્ય કરવામાં ઉત્તમ ઠરી શકાય, સારી બુદ્ધિ આવે, ખરા જોડાનો નિર્ણય થાય, ત્યાજ્યાત્યાજ્ય, લક્ષ્યાલક્ષ્યાદિકનો વિવેક વળે, સંવેગ-શાન્તિ સુખ મેળવવા અભિલાષા વળે, અને ઉપશમ-ક્રપાચળી શાંતિ થાય. આ પ્રમાણે શાસ્ત્રશ્રવણ કરતાં અનેક લાભ થાય છે, જેમ રેણુદિગ્ગાંધ્યા બારે શ્રી વીર પ્રભુના મુખથી એક ગાથા સાંભળી સ્વકંઠ્યાણુ સાધ્યું હતું તેમ અથવા યવરાજાંખને અનાયાસે સાંભળેલી ત્રણ ગાથા ગુણકારી થઈ હતી તેમ ભવસમુદ્રમાં બુડતા માણસોને જ્ઞાન જહાજ તુલ્ય છે તેમજ મોટા અંધકારને ટાળવા માટે જ્ઞાન સૂર્ય મંડળ સમાન ઉપકારી થાય છે.

પ્ર૦—ગુરુ સમીપે કોઈ પણ પ્રકારનાં તત્ત્વનિયમ ગ્રહણ કરવાથી કેની પેરે લાભ થાય ?

ઉ૦—પૂર્વે વંકચુલ નામના રાજપુત્રે ગજાપુત્રાં કૂળ, રાજની પટરાણી, કાગડાનું માંસ અને ૧૦ ડગલાં પાછા ચોસરી પછી ઘા કરવા સંબંધી કરેલા નિયમો તેના જીવિત વિગેરેની રક્ષા માટે થયા હતા તેમજ કુંભારની ટાલ જોયા પછી ભોજન કરવાના નિયમથી ઐષ્ટીપુત્ર કમળાને કેટલાક કાળે સોનાના ચરૂનો લાભ થતાં તે પછી પરમ શ્રાવક થયો હતો, એ રીતે નિયમથી ઘણાજ લાભ છે.

પ્ર૦—નવકાર (નમસ્કાર) મહામંત્રનું સ્મરણ ક્યારે ક્યારે ને કેવી રીતે કરવું ઉચિત છે ? અને તેનાથી શા શા લાભ સંભવે છે ?

ઉ૦—ભોજન સમયે, શયન કરતાં, વ્રગતાં, પ્રવેશ કરતાં, ભય અને કષ્ટ સમયે યાવત્ સર્વકાળે સદાય નવકાર મહામંત્રનું નિશ્ચયે સ્મરણ કર્યાજ કરવું. મરણ વખતે જે કોઈ એ મહામંત્રને ધારી રાખે છે તેની સદ્ગતિ થાય છે. એ મહામંત્રનું સ્મરણ કરી કરીને અનેક જનો સંસાર સમુદ્રનો પાર પામ્યા, પામે છે અને પામશે. ઉત્સાહ સહિત પ્રમાદ રહિત ગણવામાં આવતા નવકારના પ્રભાવથી સર્વ ઉપદ્રવો તત્કાળ શમી જાય છે, સર્વ પાપ વિલય પામે છે અને સર્વ પ્રકારનાં ભય નષ્ટ થઈ જાય છે.

શ્રી જિનેશ્વરમાં પોતાનું લક્ષ સ્થાપી પ્રસન્ન ચિત્તે, ગુરુપદ્મરીતે, શ્રદ્ધાયુક્ત અને વિશેષે કરીને જિતેન્દ્રિય સતો જે કોઈ શ્રાવક એક લાખ નવકાર મંત્ર જપે છે અને એક લાખ શ્વેત અને સુગંધી પુષ્પોવટે યથાવિધ જિનેશ્વર ભગવાનને પૂજે છે તે જગત્પૂજ્ય શ્રી તીર્થંકરની પદ્મી પ્રાપ્ત કરે છે.

વળી એ મહામંત્ર હાંખને દૂર કરે છે, સુખને પેદા કરે છે, યશ કીર્તિ પ્રસરાવે છે, ભવનો પાર કરે છે. એ રીતે આ લોકમાં અને પરલોકમાં સર્વ

ઉપદેશ તરંગિણીમાંથી ઉદ્ભવેલા કેટલાક પ્રશ્નોત્તરો.

૨૭૫

સુખના મૂળરૂપ એ મહામંત્ર છે. વધારે શું? પણ તિર્થંચ-પશુ પાંખી પણ અન્ત વખતે એ મહામંત્રના સ્મરણથી સદ્ગતિ પામે છે.

પ્ર૦—ન્યાય માર્ગે ચાલવાથી આ લોકમાં તેમજ પરલોકમાં શા શા ફાયદા થાય છે?

ઉ૦—ન્યાય-નીતિના માર્ગે એક નિષ્ઠાથી ચાલતાં આ લોકમાં યશ, કીર્તિ, મહત્વ, પ્રતિષ્ઠાદિક બહુ પ્રકારના લાભ થાય છે અને પરલવમાં સદ્ગતિ, સુલભ-ઘોષિપણું, ઉચ્ચ કુળમાં અવતાર તથા છેવટ શાશ્વત સુખ મળે છે. કહ્યું છે કે— “ ન્યાય માર્ગમાં પ્રવૃત્ત જનને તિર્થંચો પણ સહાયભૂત થાય છે ત્યારે અનીતિ-અન્યાય માર્ગમાં પ્રવર્તનારને તેનો સગો ભાઈ પણ તણ દે છે. ” (જેવી રીતે અન્યાયમાં પ્રવૃત્ત થયેલા રાવણને તણ તેનો બંધુ ગિલીષણ ચાલ્યો ગયો હતો અને તેણે ન્યાય માર્ગમાં પ્રવૃત્ત રામચંદ્રજીનો પક્ષ (આશ્રય) લીધો હતો. કોઈ પણ રાજા ન્યાયવંત, ધર્મોત્તમ હોય છે ત્યારે તેનું રામરાજ્ય કહેવાય છે.

પ્ર૦—વિષય ઇંદ્રિયને પરવશ પડેલ પ્રાણીઓના કેવા હાલ થાય છે?

ઉ૦—ન્યારે એક એક ઇંદ્રિયના વિષયમાં લુબ્ધ બનેલા બાપડા પતંગીયા, ભમરા, માછલાં, હાથીઓ અને હરણીયાં પ્રાણાંત કષ્ટ પામે છે ત્યારે જે મૂઢ જનો મોહથી અંધ બની એકી સાથે એ પાંચે ઇંદ્રિયોના વિષયોમાં લીન બન્યા રહે છે તેમનું તો કહેવું જ શું? આ લવમાં પરવંતતાદિક પ્રગટ દુઃખને પામે છે અને પરલોકમાં નીચી ગતિ પામે છે.

પ્ર૦—શ્રી સંઘને રત્નાકરની ઉપમા શી રીતે ઘટે છે?

ઉ૦—ચતુર્વિધ શ્રી સંઘ મધ્યે બહુ મૂલ્યવાળાં પંચપરમેષ્ઠિ રત્નો (અરિહંત સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ સમુદાય રૂપ) સહાય ઉત્પન્ન થયાં કરે છે તેથી તે રત્નાકર તુલ્યજ છે. વળી સર્વ તીર્થંકરોને પણ નમસ્કાર કરવા યોગ્ય એવો શ્રી સંઘ ‘ પંચવીશમો તીર્થંકર ’ કહેવાય છે. તેવા શ્રી સંઘની ઉન્નતિ વજ્રસ્વામીની પેરે જે કોઈ મહાશયો કરે છે તે ખરેખરા ઉત્તમ પુરુષોની કોટિમાં ગણાવા યોગ્ય છે. તેઓ ધન્ય-કૃતપુન્ય છે એમ જાણવું.

પ્ર૦—આ દુનિયામાં કયા પાંચ સકાર દુર્લભ કહ્યા છે?

ઉ૦—૧ (ન્યાયોપાર્જિત) સદ્દ્રવ્ય, ૨ સત્કુળમાં જન્મ, ૩ સિદ્ધક્ષેત્ર (શત્રુન્ય તીર્થ) ની સેવા-ભક્તિ, ૪ સમાધિ અને ૫ ચતુર્વિધ શ્રી સંઘનો મેળો-મેળાપ.

પ્ર૦—સીદ્ધાતા સાધર્મી જનને સમયોચિત સહાય આપવા માટે કોણે કોનું

૨૭૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

લક્ષ કેવી રીતે જોઈયું હતું ? અને તેનું શું પરિણામ આવ્યું હતું ?

ઉ૦—શ્રીમાન હેમચંદ્રસૂરિજીએ કુમારપાળ ભૂપાળનું લક્ષ આવી રીતે જોઈયું હતું. “એકદા શ્રી હેમસૂરિજી શાકંભરીમાં પધાયો હતા. ત્યાં નિર્ધન શ્રેષ્ઠી ધનાઢે પાતાને પોંડરવા-ઘોડવા માટે ભાઈઓ ક્રોંતેલા બંદા સૂવથી બનાવેલું વેળું વડોરાવ્યું. પાટણ શહેરમાં પ્રવેશ કરતી વખતે શ્રી કુમારપાળ પ્રમુખ ૭૨ નૃપા અને શ્રેષ્ઠી છાણ કુબેરદત્તાદિક ૧૮ હજાર વ્યવહારિયા સ્ત્ર સ્વઋદ્ધિસંદિત ચન્સુખ આવ્યા ત્યારે એજ ગળતો કપડો ગુરૂમહારાજે ઘોડયા. તે ભેઈ રાત્રએ કહ્યું કે આપ સાહેબ મારા ગુરૂ છે, આવો બંદો પાત્રીનો કપડો આપે ઘોડેલો છે તેથી અમને લાજ આવે છે. ગુરૂમહારાજએ ઉત્તરમાં જગ્યાવ્યું કે ત્હારા રાત્ર્યમાં ત્હારા સાધર્મી ભાઈઓ આવા નિર્ધન છે, તેઓ મહા સુશીળને પાતાના નિવોડ કરી શકે છે. તે બાળત તમને લાગ્ગ કેમ આવતી નથી ? અમને તો સામાન્ય વેપ ધારણ કરતાં પણ ગુરૂતાજ છે, કેમકે એમ કરવાથી તો શ્રી સર્વજ્ઞ ઉક્ત આવ્યારનું પાલન થાય છે, કહ્યું છે કે—

“ સર્વસંગ-પરિચય તજી જીર્ણ (પ્રાય) વસ્ત્ર ધારી મળ (મેલ) વડે મલીન ગાત્રયુક્ત, મધુકરી વૃત્તિને ભજનો (આત્મા) સાધુ-ચર્યને કચારે સેવશે ? ” આ પ્રકારનાં અવચર ઉચિત હિતવચનને શ્રવણ કરવાથી શ્રી કુમારપાળ ભૂપાળને શ્રી સંઘકપર પ્રેમ વધ્યો અને તેથી તેણે કોઈ પણ શ્રીદાતા સાધર્મી ભાઈનો ઉદ્ધાર કરવા એક હજાર સોનામંદોરો માટે અર્પવી એવો અભિચાર ધારણ કર્યો. તે એવી રીતે એક વર્ષમાં સાધર્મી જનોને તે એક કોડ સોનામંદોરો આપતો, એમ ૧૪ વર્ષોમાં તેણે ૧૪ કોડ સોનામંદોરો સાધર્મી જનોને આપી. નિઃસ્વૃદ્ધ મોહનાઓના સમયોચિત અદુપદેશથી આવો અદ્ભુત લાભ થાય છે ! !

ત્રી શ્રી વરતુપાળ સંઘીશ્વર દરેક વર્ષમાં ત્રણ વાર શ્રી સંઘને આત્યંત આદરપૂર્વક નિમંત્રી વિવિધ વસ્ત્ર અલંકારાદિવડે પાતાની સર્વ શક્તિથી શ્રી સંઘની પૂજા ભક્તિ કરતા હતા. અને પૂર્વે ‘ અનુકંપાદાનના અધિકારે ’ કહેવામાં આવ્યું છે તેમ જગદુશાહ પ્રમુખ અનેક ઉદારાશય સજ્જન શ્રેષ્ઠાં જતેએ સ્વ સાધર્મી ભાઈઓનો બહુ પેરે ઉદ્ધાર કર્યો છે. તે વાત વિચરી જવી જોઈતી નથી.

પ્ર૦—શ્રી સંઘના ચરણની રજ પણ પવિત્ર ગણી છે, તે શી રીતે ?

ઉ૦—ચતુર્વિધ શ્રી સંઘને પવિત્ર-જંગમ તીર્થરૂપજ કહેલો છે. જ્યારે શત્રુજ્યાદિક સ્થાવર તીર્થની રજ પ્રમુખ પવિત્ર કહેલી છે તો શ્રી તીર્થકર

ઉપદેશ તરંગિણીમાંથી ઉદ્ભવેલા કેટલાક પ્રશ્નોત્તરો.

૨૭૩

ભગવાનની પવિત્ર આજ્ઞાને શીર્ષ ઉપર વહન કરનાર આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકારૂપ શ્રી સંઘની ચરણચર પવિત્ર હોય એમાં તો કહેવું જ શું? આવો શ્રી સંઘ વળી શત્રુન્યાયિક તીર્થ પ્રત્યે યાત્રાર્થે ગમન કરતો હોય ત્યારે તો ઉત્તરણ શાખમાં હુધ ભળ્યું અથવા સુવર્ણ સાથે રત્ન જડ્યું બાણું. એ તો વિશેષે સત્કારપાત્ર છે. કહ્યું છે કે “શ્રી તીર્થ પ્રત્યે જતા યાત્રિકોના ચરણની રજવડે ભવ્ય જનો પાપ કર્મરહિત નિર્મળ થાય છે, તીર્થો વિષે પરિભ્રમણ કરવાથી ભવમાં ભ્રમણ કરવું પડતું નથી—ભવ ભ્રમણની લીલિત દૂર થાય છે. તીર્થભૂમિમાં દ્રવ્ય ખરચવાથી લક્ષ્મી સ્થિર થાય છે અને ત્યાં તીર્થપતિ શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતની અર્ચા—પૂજા કરવાથી ભવ્ય જનો જગત્પૂજ્ય થાય છે.”

પ્ર૦—સાધર્મી વાત્સલ્ય વર્તમાન સમયે કેવા દૃષ્ટાંતથી કરવું જોઈએ?

ઉ૦—જેમ સુરગિરિમાં રહેતા સા૦ જગસિંહે ૩૬૦ સાધર્મી જનોને પોતાની રાશિમાં આપાર કરાવવાવડે તેમને પોતાની જેવા મહા શ્રેષ્ઠી બતાવ્યા હતા તેમ વર્તમાન સમયે સાધર્મી વાત્સલ્ય કરી બતાવવું જોઈએ. અને પૂર્વે થઈ ગયેલા અનેક ઉદારાશય, શ્રેષ્ઠ બવડ, મંત્રી ઉદયન, બાહુડદે, પંથડ, ઝાંઝણદે, જગદુશ્તા તેમજ ભીમાશાહ પ્રમુખનાં દૃષ્ટાંતો ગ્રહી ભાગ્યવંત જનોએ અત્યારે સમયોચિત સાધર્મી વાત્સલ્યવડે સ્વજન્મ સફળ કરી લેવો જોઈએ. કેવળ ગતાનુગતિકતા હવે તણ દેવી જોઈએ. વર્તમાન દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવને લક્ષમાં રાખી ખાસ પોષણ કરવા યોગ્ય સીદ્ધાંતા ક્ષેત્રનું પોષણ કરનારા સમયજ સજ્જનોજ પ્રશંસાપાત્ર છે.

પ્ર૦—મહા શ્રાવક કેણું કહેવાય? તેનાં કેવાં લક્ષણ કહ્યાં છે?

ઉ૦—“શ્રાવક યોગ્ય દ્વાદશ વ્રતોનું વિધિવત્ પાલન કરે, પ્રસિદ્ધ સાત ક્ષેત્રોમાં સ્વધન વાવે અને અતિ દીન દુઃખી જનો ઉપર ખાસ કરીને અનુકંપા રાખે, તેમાં પણ સીદ્ધાંતા સાધર્મી જનોનો હરેક રીતે ઉદ્ધાર કરે તે મહા શ્રાવક કહેવાય છે.” એ રીતે શ્રી હેમચંદ્ર સૂરિજીએ ‘યોગશાસ્ત્ર’ માં પ્રકાશેલું છે.

પ્ર૦—શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુની પૂજા કરવાથી શો લાભ થાય છે?

ઉ૦—શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુની પૂજા-સેવા કરવાથી ચિન્તામણિ રત્નનીપરે સર્વ વાંછિત પૂર્ણ થાય છે, જગતમાં પરમ પૂજ્યભાવને પામે છે, ધનધાન્યાદિક ઋદ્ધિ અને કુટુંબ પરિવાર, માન મહત્વ, પ્રતિષ્ઠાદિકની વૃદ્ધિ પામે છે; તેમજ વળી

૨૭૮

જેનધર્મ પ્રકાશ.

તેથી જય, અભ્યુદય, રોગોપશાન્તિ, સન્તાન પ્રમુખ મનોભીષ્ટ અર્થની સિદ્ધિ થઈ શકે છે. માટે ભાગ્યવંત ભાર્થ પહેનોએ પ્રમાદ દોષ દૂર કરીને ત્રિકાળ પ્રભુ-પૂજા-ભક્તિ યથાવિધ કરવા તત્પર રહેવું યુક્ત છે.

પ્ર૦—પ્રભાવના કેને કહીએ ? અને પ્રભાવનાથી કેવા લાભ થઈ શકે ?

ઉ૦—અકુદ્ધ મહોત્સવ, સ્નાત્ર ઉત્સવ, શ્રી પર્યુષણ કલ્પ ચરિત્ર પુસ્તકનું વાંચવું, તથા સીદ્ધાતા સાધર્મી જનોને પુષ્ટ આલંબન આપી તેમનો ઉદ્ધાર કરવો એ વિગેરે જેથી શ્રી જિનશાસનની ઉન્નતિ થાય તે સર્વ પ્રભાવનાજ બાણવી. ભાવના કરતાં પ્રભાવના અધિક છે કેમકે ભાવના તો કેવળ પોતાનેજ લાભકારી થાય છે ત્યારે પ્રભાવના તે સ્વપર ઉભયને લાભકારી થાય છે.

પ્ર૦—શ્રી જિનમંદિરે દર્શનાર્થે જતાં અનુક્રમે કેટલું ફળ મળે છે ?

ઉ૦—શ્રી જિનમંદિરે જવા મન કરતાં એક ઉપવાસનું ફળ, જવા ઉઠતાં એ ઉપવાસનું, જવાનો પ્રારંભ કરતાં ત્રણ ઉપવાસનું, માર્ગે ગમન કરતાં ચાર ઉપવાસનું, માર્ગમાં થોડુંક ગયે છતે પાંચ ઉપવાસનું, અર્ધ પંથે આવ્યે છતે ૧૫ ઉપવાસનું, જિનભવન સાક્ષાત્ નજરે દીઠે એક માસ ઉપવાસનું, જિનભવને આવી પહોંચતાં છ માસ ઉપવાસનું અને જિનમંદિરમાં દાખલ થયે છતે એક વર્ષ ઉપવાસનું ફળ ભાગ્યશાળી આત્મા મેળવે છે. વળી શ્રી જિનાલયમાં આવી જયણાપૂર્વક પ્રમાર્જન (ભૂમિશુદ્ધિ) કરતાં અથવા પ્રભુપ્રતિમાના અંગે જરૂર પૂરતી શુદ્ધિ કરતાં ૧૦૦ વર્ષ ઉપવાસનું ફળ, શીતલ બાવનાચંદનાદિકવડે પ્રભુના અંગે વિલેપન કરતાં ૧૦૦૦ વર્ષ ઉપવાસનું ફળ, સરસ સુગંધી અને તાબાપુષ્પોની માળા પ્રભુના કંઠે આરોપતાં લાખ વર્ષ ઉપવાસનું ફળ અને પ્રભુ સાથે તાન મેળવી ગીતવાદિત્ર (સંગીત) કરતાં અનંત ઉપવાસજન્ય ફળ મળે છે. તેમજ પૂજા કોટિ સમાન ફળ સ્તોત્ર કહેવાથી, સ્તોત્ર કોટિ સમાન ફળ જપ કરવાથી, જપ કોટિ સમાન ફળ ધ્યાન કરવાથી અને ધ્યાન કોટિ સમાન ફળ સમાધિયોગથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. દ્રવ્યસ્તવને આરાધી ઉત્કૃષ્ટપણે અચ્યુત (ખારમા) દેવલોકે જઈ શકાય છે ત્યારે ભાવસ્તવવડે અંતર્મુદૂર્તમાં નિર્વાણપદ મળી શકે છે.

પ્ર૦—દ્રવ્ય અને ભાવ સ્તવરૂપ ધર્મ આરાધન કરવાની શી મર્યાદા કહી છે?

ઉ૦—શાસ્ત્રમાં અધિકારી પરત્વે (યોગ્યતા પ્રમાણે) ધર્મ સાધવાની મર્યાદા બતાવી છે. એટલે કે ગૃહસ્થોને દ્રવ્ય સ્તવનાં અધિકારી કહ્યા છે ત્યારે મુનિ જનોને ભાવ સ્તવના અધિકારી જણાવ્યા છે.

પ્ર૦—પ્રભુની પાસે નાચ કરતાં શો લાભ થાય અને કોની પેરે ?

ઉપદેશ તરંગિણીમોથી ઉદ્ભવેલા કેટલાક પ્રશ્નોત્તરો.

૨૭૯

ઉ૦—ગાંધીભૂત ભાવથી પ્રભુ પાસે નાચ કરતાં રાવણુની પેરે તીર્થંકર નામઃ કર્મ ઉપાઈ શકાય. શ્રી અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર શ્રી ભરતેશ્વરકારિત ચૈત્યમાં શ્રી ઋષભાદિક ચોવીશે ભગવાનનો મહા પૂજા રચીને રાવણુ, મન્દોદરીપ્રમુખ ૧૬૦૦૦ અતેઉરી સંગાતે નૃત્ય કરતો હતો તેવામાં સ્વચીણાતંત્રી તુટી ગઈ. ત્યારે જિનેશ્વર પ્રભુના ગુણ ગાનમાં લાગેલા રંગનો ભંગ થવાના ભયથી રાવણે પોતાની નસ ખેંચીને તેને સાંધી દીધી. એ રીતે આખંડ પ્રભુભક્તિવડે તેણે તીર્થંકર નામકર્મ ઉપાઈ લીધું. તેથી તે આગળ ઉપર મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં તીર્થંકર થશે. એમ સમજીને સહુદય ભાઈ જીનેએ વિવિધ પ્રકારે પ્રભુપૂજા-ભક્તિમાં પ્રયત્નશીલ થવું.

પ્ર૦—સામાન્ય રીતે જિનપૂજા કેટલા પ્રકારની છે અને તેનો કેવો પ્રભાવ છે ?

ઉ૦—સામાન્ય રીતે જિનપૂજા ત્રણ પ્રકારની છે. ૧ અંગ પૂજા, ૨ અથ પૂજા અને ૩ ભાવ પૂજા. (વિશેષ પ્રકારે તો તે દરેક પૂજાના અનેક લેટો હોઈ શકે છે.) તેમાં પહેલી વિદ્યેનાપશામિની (વિદ્યને દૂર કરી નાંખનારી), બીજી અભ્યુદય (લક્ષ્મી, લીલા, માન પ્રતિષ્ઠાદિ મહત્ત્વ તેમજ ઉચ્ચ ગતિ) ને આપનારી તથા ત્રીજી અક્ષય અવ્યાબાધ શાશ્વત શિવપદને સમર્પનારી છે એમ જાણવું.

પ્ર૦—વિશેષ રીતે શાસ્ત્રમાં કયા કયા પ્રકારે પૂજા કહેલી છે ?

ઉ૦—પંચ પ્રકારી, અષ્ટ પ્રકારી, સત્તર પ્રકારી, એકવીશ પ્રકારી, ૧૦૮ પ્રકારી, ચાવત્ સર્વ પ્રકારી પ્રભુ પૂજા વિવિધ પ્રભાવવાળી શાસ્ત્રમાં વર્ણવી છે. અને તે સર્વ આશંસા સહિતપણે કરનારા ભવ્ય જનો વિશ્વવંદ્ય થાય છે. તે દરેકનો હેતુ સહિત અધિકાર પૂજામંત્રણાદિકથી ગુરૂગમ્ય જાણી લેવો.

પ્ર૦—કુમારપાળ રાજાએ પૂર્વ ભવમાં શું સુકૃત કર્યું હતું ?

ઉ૦—તેણે પૂર્વ ભવમાં પોતાની મૂડી-પાંચ કોડીથી ચંપાનાં ૧૮ ફૂલ લાડી તે પુષ્પવડે શ્રી વીતરાગ પ્રભુને પૂજ્યા હતા, તે પુન્યના પ્રભાવથી તે ૧૮ દેશના મહારાજા થયા.

પ્ર૦—જિનભવનમાં નિસ્સહી પૂર્વક પ્રવેશ કરી પ્રદક્ષિણાદિક દેવાથી શું ફળ થાય છે ?

ઉ૦—પ્રદક્ષિણા જયણાપૂર્વક કરતાં ૧૦૦ ઉપવાસતું ફળ, પ્રભુનાં પ્રગટ દર્શન કરતાં ૧૦૦૦ ઉપવાસતું ફળ અને પરમ પ્રમોદપૂર્વક પ્રભુને વંદન કરતાં

તો અનંત પુન્ય ઉપાલ્પ શકાય છે. તેથી જિનદર્શનાદિક યથાવિધ કરવાં જોઈએ.

પ્ર૦—ધ્રાવકોનો મુખ્ય શૃંગાર કેવો કહ્યા છે ?

ઉ૦—શ્રી જિનપૂત, વિવેક, સત્ય, શૌચ અને સુપાત્ર દાન એજ ધ્રાવક-પણોનો ખરો પ્રભાવિક શૃંગાર બાણવો.

પ્ર૦—ધર્મનું સંક્ષિપ્ત લક્ષણ શું છે ? અને તેનો કેવો પ્રભાવ છે ?

ઉ૦—અહિંસા, સંયમ અને તપ લક્ષણવાળો ધર્મ દુનિયામાં ઉત્કૃષ્ટ મંગળરૂપ છે. તેમાં જેનું ચિત્ત સદાય રમ્યા ઠરે છે તેને દેવતાઓ પણ નમસ્કાર ઠરે છે તો પછી બીજાઓનું તો કહેવું જ શું ? ધર્મના પ્રભાવથી ધર્મિ-લાદિકની પેરે ઇચ્છિત સુખસંપદા સહેજે સંપ્રાપ્ત થાય છે.

પ્ર૦—અહિંસા, સંયમ અને તપનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ સમજાવો.

ઉ૦—વિષય કથાયાદિક પ્રમાદને વશ થઈ મન વચન કે કાયાથી થતા પ્રાણઘાતથી વિરમવું અને સદુ જીવ ઉપર સમાન ભાવ રાખી આત્માના સ્વાભાવિક જ્ઞાનાદિક ગુણોની રક્ષા કરવી તે અહિંસા. પાંચે ઈન્દ્રિયોને દમવી, ચારે કથાઓ જીતવા, હિંસાદિક પાંચે અત્રતો તજવાં અને મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિ કરવી તે સંયમ અને જ્વલંત અગ્નિવડે જેમ સદોષ સુવર્ણ શુદ્ધ થઈ શકે છે તેમ ઇચ્છાનિરોધપૂર્વક સમતાસહિત જે બાહ્ય અભ્યંતર અનુષ્ઠાનવડે મલીન આત્માને નિર્મળ કરવામાં આવે તે તપ. ઇતિ શમ્.

વનસ્પતિમાં જીવત્વ.

હાલનો જમાનો શાસ્ત્ર કરતાં યુક્તિને વધારે પસંદ કરે છે. શાસ્ત્રમાં ગમે તેમ કહ્યું હોય પણ જો તે યુક્તિથી સિદ્ધ થતું ન હોય તો તેને માનતાં આંચકો ખાય છે. માત્ર શાસ્ત્રોક્ત હકીકત માનનારની શ્રદ્ધાને હાલના જમાનાવાળા આંધળી શ્રદ્ધા તરીકે ઓળખે છે. આવી માન્યતાના પાયામાં એક મોટી ખામી એ છે કે—યુક્તિને તૈયાર કરવા માટે પ્રથમ શાસ્ત્રના અભ્યાસની જરૂર છે. ન્યાયાદિકના અભ્યાસવિના અમુક હકીકત યુક્તિથી સિદ્ધ છે કે નહીં તે ચોક્કસ કહી શકાતું નથી. નવા જમાનાવાળા ધર્મશાસ્ત્રના અભ્યાસની બાળતમાં બહુધા પ્રમાદવાળા અને નિરાદરવાળા હોય છે. તેઓ પોતે વ્યવહારિક અભ્યાસ જે કરેલો હોય તેનાથી ઉદ્ગમવેડી તર્કશક્તિ દરેક હકીકતમાં દોરવે છે પરંતુ ઈજીનીયર લાઇનવાળાની તર્કશક્તિ જેમ દરદીને જોવામાં—તેના વ્યાધિનો નિર્ણય કરવામાં ચાલી શકતી નથી તેમ ધર્મશાસ્ત્રના બીલકુલ અભ્યાસ શિવાય તેમાં બતાવેલા

ઈંદ્રિયગોચર અને અતીંદ્રિય એમ બંને પ્રકારના પદાર્થોના સ્વરૂપના સંબંધમાં વ્યવહારિક કેળવણીથી ઉદ્ભવેલી તર્કશક્તિ પુરતું કામ કરી શકતી નથી.

હાલના જડવારીઓની માટી સંખ્યાવાળા જમાનામાં મનુષ્યમાં પણ જીવન અને પુનર્જન્મ પણ કેટલાક દેશોમાં માનવામાં આવતું નથી તોપણ પશુમાં અને માખી મચ્છર કીડી મકોડા માંકણ તેમજ એળ ને અળસીયાં જેવા ઝીણા જંતુઓમાં તેમજ પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ કે વનસ્પતિમાં જે જીવન અને પુનર્જન્માદિક માનવું તે તો અત્યંત મુશ્કેલ હકીકત છે. સદ્ભાગ્યે ઘણા ખરા આર્યશાસ્ત્રો તો એ બધામાં જીવન માને છે પરંતુ તેની હિંસાથી લાગતા પાપના સંબંધમાં કેટલાક પશુઓની હિંસામાંજ પાપ માનીને અટકે છે, કેટલાક તેનાથી આગળ વધીને બેઈંદ્રિય, તેઈંદ્રિય અને ચૌરેંદ્રિય જીવોમાં જીવ માને છે પરંતુ તેની હિંસામાં તો બેદરકાર રહે છે. ઉપરાંત પૃથ્વી પાણી વિગેરેમાં જીવન માનનારા અને તેની હિંસા પણ નિષ્કારણ નહીં કરનારા તેમજ સકારણ પણ જેમ બને તેમ ઓછી વિરાધના કરવાના વિચારવાળા માત્ર જૈનોજ છે એમ કહીએ તો તેમાં કાંઈ અતિશયોક્તિ જેવું નથી.

પૃથ્વી પાણી વિગેરે સ્થાવર છે. તેમાં જીવ માનવા માટે અનેક શાસ્ત્રધાર છતાં યુક્તિવાદીઓનું મન તેમ માનતાં અચકાય છે. આ એકેંદ્રી જીવોમાં જીવન બતાવવાને માટે તેના એક ભેદરૂપ વનસ્પતિદ્વારા પ્રયત્ન કરવામાં આવેલ છે.

પૃથ્વી પાણી વિગેરે પાંચે સ્થાવરમાં સાત્મકત્વ યુક્તિયુક્ત છે તથાપિ વનસ્પતિમાં જે સાત્મકત્વ છે તે સ્થૂળ દૃષ્ટિવાળાને પણ ગમ્ય છે, તેથી તેનું દિગ્માત્ર દર્શન આહીં કરાવવામાં આવે છે. તે અનુસારે બીજા એકેંદ્રી જીવોમાં પણ ચેતના સમજ લેવી.

૧ વૃક્ષના મૂળમાં જાળનું સિંચન કરવાથી તેનો રસ ફળાદિકમાં સ્પષ્ટ જણાય છે તે જો વૃક્ષ ઉચ્છ્વાસ લેતું ન હોય તો તે રસ ઉંચો શી રીતે ચડી શકે? મનુષ્યાદિકમાં રસનું પ્રસર્પણ શ્વાસોચ્છ્વાસ સતે જ પ્રત્યક્ષ જણાય છે અને શ્વાસોચ્છ્વાસના અભાવે મૃતકવિગેરેમાં તેનો અભાવ દેખાય છે. આ પ્રમાણે અન્ય ને વ્યતિરેકથી રસનું પ્રસર્પણ શ્વાસોચ્છ્વાસની ખાત્રી આપે છે. વ્યાપ્ત વ્યાપકોવેના હોતું નથી. ઉચ્છ્વાસ આત્માનો ધર્મ છે એ નિર્વિવાદ છે. ધર્મ ધર્મીને ઓળખાવે છે. કેમકે ધર્મ ધર્મીવિના રહેતોજ નથી.

૨ મનુષ્યોની જેમ વૃક્ષોને પણ દોહદની ઉત્પત્તિ થાય છે અને તેનો દોહદ પૂરાવાથી હર્ષિત થયેલ હોય તેમ તે ફળે છે. અને જો દોહદ પૂરવામાં ન

આવે તો તે સુકાતું જાય છે. દોહડ એટલે ઇચ્છા તે આત્માનો ધર્મ છે. તે આત્માને સ્પષ્ટ કરે છે, કેમકે ઇચ્છાવાળા વિના ઇચ્છા હોતી જ નથી.

૩ નિયતપણે સંકોચ ને વિકાસ વિગેરે જે સુર્યવિકાસી ચંદ્રવિકાસી ક્રમણો વિગેરેનો થાય છે તે સંજ્ઞાવાળા આત્માને પ્રત્યક્ષ જણાવે છે. કેમકે સંજ્ઞા શિવાય એ વાત જાની શકે નહીં અને સંજ્ઞારૂપ ધર્મ તેના ધર્મી આત્માને સ્કુટ કરે છે.

૪ મનુષ્યની જેમ વૃક્ષોમાં પણ 'તારતમ્ય રહેલું' છે. જુઓ ! કેટલાક એરંડાની જેવા નીચ વૃક્ષો કહેવાય છે અને કેટલાક આંખાની જેવા ઉત્તમ વૃક્ષો કહેવાય છે. કેટલાક ઠાંટાની જેવા ઉત્કટ હોય છે ને કેટલાક પુષ્પોની જેવા અત્યંત ડોમળ હોય છે. કેટલાક વૃક્ષો કુટિલ (વાંકા ચુંકા) હોય છે ને કેટલાક સરલ (સીધા) હોય છે. કેટલાક વૃક્ષો કુળ્જ (નીચા) હોય છે ને કેટલાક દીર્ઘ (ઉંચા-લાંબા) હોય છે. કેટલાક રંગુળ વર્ણ ગંધ રસ ને સ્પર્શ-વાળા હોય છે ને કેટલાક અશુભ વર્ણ ગંધ રસ સ્પર્શવાળા હોય છે. કેટલાક ઝેરી ઝાડ હોય છે અને કેટલાક નિર્વિષ હોય છે. કેટલાક ફળવાળા હોય છે ને કેટલાક નિષ્ફળ-ફળ જ ન થાય તેવા વૃક્ષ હોય છે. કેટલાક ઉકરડામાં ઉગેલા હોય છે ને કેટલાક સુંદર ઉદ્યાનમાં ઉગેલા હોય છે. કેટલાક ચિરાયુષવાળા હોય છે ને કેટલાક શસ્ત્રાદિકથી અદ્ય કાળમાં મૃત્યુ પામે તેવા હોય છે. હવે વિચારો કે જો કર્મ ન હોય તો આ પ્રમાણેની વિચિત્રતા શી રીતે હોઈ શકે ? કારણમાં જો વિચિત્રતા ન હોય તો કાર્યમાં વિચિત્રતા સંભવે જ નહીં. અને કર્મો જે છે તે કાર્યોવડે તેના કર્તા આત્માને જાતાવી આપે છે. કારણકે જેમ ઘડો કુંભાર વિના હોઈ શકતો નથી તેમ કર્મ તેના કર્તા જીવવિના હોઈ શકતા નથી. આ પ્રમાણે વનસ્પતિમાં જીવત્વ સિદ્ધ થાય છે.

૫ વળી વનસ્પતિમાં સાતમકત્વ, જન્યાદિ ધર્મોવડે પણ સિદ્ધ થાય છે. કેમકે મનુષ્યાદિના શરીરની જેમજ તેમાં પણ જન્યાદિ ધર્મો રહેલા છે. અનુમાનને આગળ કરીને 'આગમ પણ વનસ્પતિનું સચેતનપણું' સિદ્ધ કરે છે. તે આ પ્રમાણે—

“જેમ મનુષ્યનું શરીર જન્ય ધર્મવાળું છે તેમ વનસ્પતિનું શરીર પણ જન્ય ધર્મવાળું છે કેમકે તે નવું ઉત્પન્ન થાય છે. આ શરીર જેમ વૃદ્ધિ ધર્મવાળું છે તેમ તે પણ વૃદ્ધિ ધર્મવાળું છે કારણકે ઉત્પન્ન થયા પછી વધે છે.

૧ ઉચ્ચ નીચપણા વિગેરે ફેરફાર. ૨ સુંદર-શુભ. ૩ મોટા આયુષ્યવાળા.
૪ શાસ્ત્ર-સિદ્ધાંતો.

આ મનુષ્ય શરીર જેમ શસ્ત્રાદિના ઉપઘાતથી વિનાશ પામે છે તેમ વૃક્ષો પણ શસ્ત્રાદિના ઉપઘાતથી નાશ પામે છે. આ મનુષ્ય શરીર જેમ ચિત્તવાળું છે તેમ તે પણ ચિત્તવાળું છે કારણકે તેને પણ જીદી જીદી ઇચ્છાઓ થાય છે. જેમ આ શરીર છેદાયું થકું પાછું મળી જાય છે તેમ વનસ્પતિનું શરીર પણ છેદાયું થકું પાછું મળી જાય છે-તેના ઘા રૂઝાઈ જાય છે. જેમ આ શરીર આહાર ગ્રહણ કરે છે તેમ તે પણ આહાર ગ્રહણ કરે છે, કેમકે જો તેને જળાદિકનું પોષણ ન મળે તો તે સુકાઈ જાય છે. જેમ આ શરીર અનિત્ય છે તેમ તે પણ અનિત્ય છે, કેમકે દરેક વૃક્ષ અમુક કાળે તદ્દન નાશ પામી જાય છે. જેમ આ શરીર ચયોપચયવાળું છે એટલે હાનિ વૃદ્ધિ થવાવાળું છે તેમ તે પણ ચયોપચયવાળું છે, કેમકે વૃક્ષ પણ વધે છે અને ઉપઘાતના કારણને પામીને ઘટે પણ છે. જેમ આ શરીર વિપરિણામ ધર્મવાળું છે તેમ તે પણ વિપરિણામવાળું એટલે જીદા જીદા પરિણામને પામવાવાળું છે. જેમ આ શરીરને જન્મ જરા ને મરણ ત્રણ અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે તેમ વૃક્ષને પણ તે ત્રણે અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે. તે ઉગે છે, વૃદ્ધ થાય છે ને સુકાઈ જાય છે (મરી જાય છે.) જેમ આ શરીર વ્યાધિ, ત્રણ ને તેની ચિકિત્સાવાળું છે તેમ વૃક્ષને પણ વ્યાધિઓ આવે છે, ત્રણ પડે છે ને તેની ચિકિત્સા પણ થાય છે કે જેથી તેમાં આવેલો વ્યાધિ (સળો) દૂર થાય છે; તેમજ ત્રણ રૂઝાઈ જાય છે. આ શરીરને જેમ હાથ પગ વિગેરે અંગોપાંગ છે તેમ વૃક્ષને પણ શાખા પ્રશાખા વિગેરે થાય છે તે તેના અંગોપાંગ છે. મનુષ્ય (મસ્તક વિના બાકીના) અંગોપાંગના છેદનાદિથી જેમ એકાએક મરણ પામતું નથી તેમ વૃક્ષ પણ તેની શાખા પ્રશાખાદિના છેદનથી નાશ પામી જતું નથી. જેમ કીડા એળ વિગેરે જીવો તેને સ્પર્શ કરવાથી સંકોચાય છે-પોતાના શરીરને સંકોચે છે તેમ અમુક જાતિની વનસ્પતિ પણ સ્પર્શ કરવાથી સંકોચાય છે. મનુષ્ય જેમ પોતાનું શરીર બાળવવા પ્રયત્ન કરે છે તેમ વેવડો વિગેરે વનસ્પતિઓ પણ પોતાના રક્ષણને માટે વાડ વૃક્ષ કે વંદી વિગેરેનો આશ્રય પામીને તેના પર ચડી જાય છે. મનુષ્ય શરીરને જેમ સ્વાપ ને પ્રયોધાવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે તેમ અમુક વૃક્ષો પણ સંકોચ ને વિકસપણથી પોતાની સ્વાપ ને પ્રયોધાવસ્થા ખતાવે છે. મનુષ્ય જેમ જીદી જીદી વસ્તુઓ ખાવા પીવા ઇચ્છે છે તેમ બકુળ, અશોક, કુરબક, વિરહ, ચંપક, તિલકાદિ વૃક્ષો પણ યંચાકાળે યોગ્ય વસ્તુને ઇચ્છે છે અને તેને અનુકૂળ શબ્દ, રૂપ, ગંધ, રસ, સ્પર્શાદિ વિષયની પ્રાપ્તિ થવાથી તે વિકસવર થાય છે. ”

આ પ્રમાણે મનુષ્ય શરીર ને વનસ્પતિ શરીરમાં સમાનતા રહેલી છે.

૬ જેવી રીતે મનુષ્યાદિકમાં દશ સંજ્ઞા પ્રત્યક્ષ જાણાય છે તેમ વનસ્પતિમાં પણ આધારાદિ દશ સંજ્ઞા વર્તે છે તે આ પ્રમાણે—

“મનુષ્ય જેમ અનેક વસ્તુઓનો આધાર કરે છે અને તેનાવડે શરીરને ટકાવે છે તેમ વૃક્ષને પણ જળનો આધાર છે—તેના વડેજ તે જીવે છે એ આધાર સંજ્ઞા. અમુક વૃક્ષો સ્પર્શાદિથી સંકોચ પામે છે તે ભય સંજ્ઞા, પોતાના તંતુવડે વેલડીઓ ફળાદિકને વીંટી લેય છે અથવા વેલડી વૃક્ષાદિપર ચડે છે તે પરિચ્છેદ સંજ્ઞા, સ્ત્રીના આલિંગનથી કુરબકનું વૃક્ષ ફળે છે તે મૈથુન સંજ્ઞા, કોકનદના વૃક્ષના મૂળમાંથી હુંકારા જેવો શબ્દ ઉડે છે તે ક્રોધ સંજ્ઞા, રૂઢંતી વેલમાંથી પાણીના ટીપાં ઝરે છે તે માન સંજ્ઞા, (તે એમ માને છે કે હું જગત્માં છતાં આ જગત્ દરિદ્રી શા માટે રહે છે? એવા અભિમાનથી તે રૂએ છે.) વેલડી પોતાના ફેલાને ઢાંકી રાખે છે તે માયા સંજ્ઞા, ખીલવ અને પલાશાદિ વૃક્ષો તેના મૂળમાં રહેલા નિધાનને પોતાના મૂળીયાંથી વીંટી વળે છે તે લોભ સંજ્ઞા, કમળ રત્ને સંકોચ પામે છે તે લોક સંજ્ઞા અને વેલડીઓ માર્ગને તજીને વૃક્ષ ઉપર ચડે છે તે ઓધ સંજ્ઞા.” આ પ્રમાણે વનસ્પતિમાં દશે સંજ્ઞાનો સદ્ભાવ જાણીને તેનામાં જીવ છે એવો નિર્ણય સમજવો. કેમકે અજીવ પદાર્થોમાં એ સંજ્ઞાઓ ખીલકુલ હોતી નથી.

૭ વૃક્ષાદિકને દ્રવ્યધંદ્રી જો કે એકજ છે. પરંતુ ભાવધંદ્રી તેનામાં પાંચે ઘટી શકે છે તેથી પણ તેનું આત્મકત્વ સિદ્ધ થાય છે. દષ્ટાંત તરીકે બકુલ વૃક્ષ જલજલાટ કરતા નેકરવાળી, અપળ નેત્રવાળી તેમજ સુંદર આકૃતિવાળી અને વસ્ત્રાભૂષણથી અલંકૃત સ્ત્રીના મુખમાંથી સુગંધી મદિરાના ગંદુપવડે તેમજ તેના પાદઘાતવડે પ્રપ્રુક્ષિત થાય છે. એટલે તેવા પ્રયોગથી તેને તત્કાળ પુષ્પ આવી જાય છે. આવાં નેકરના જલજલાટથી શ્રાવેંદ્રીનો, સુંદરાકૃતિ વિગેરેથી ચક્રુધંદ્રીનો, સુગંધી મદિરાથી ઘ્રાણેંદ્રીનો, મદિરાના કોગળાના આસ્વાદથી રસેંદ્રીનો અને ચરણ ઘાતથી સ્પર્શેંદ્રીનો તેને જોધ હોવાનું પ્રગટ થાય છે. પરંતુ તેને દ્રવ્યેંદ્રી એકજ હોવાથી તે એકેંદ્રી કહેવાય છે. કેટલાક કવિ કહે છે કે બકુલ વૃક્ષ સ્ત્રીના આલિંગનથી, કેસર વૃક્ષ મદિરાના કોગળાથી ને અશોક વૃક્ષ સ્ત્રીના પાદઘાતથી પુષ્પિત થઈ જાય છે. આ પ્રમાણેની હકીકત તેનામાં જીવત્વ છે એ હકીકતને પુષ્ટ કરે છે.

૩ લોક સંજ્ઞા ને ઓધ સંજ્ઞા ખીજ રીતે પણ કહેવામાં આવે છે.

ઉત્તર દશા મેળવવાનો કુદરતી ઉપાય.

૨૮૫

ઉપર જણાવેલી તમામ યુક્તિઓને એકત્ર કરીને લક્ષમાં લેવાથી વનસ્પતિમાં જીવત્વ છે એવી બુદ્ધિમાન મનુષ્યોને ખાત્રી થયા વિના રહેશે નહીં એવો અમને ભરૂંસો રહે છે. એવી ખાત્રી થયાનું કૃણ એ છે કે જે વનસ્પતિમાં અને તેની જેવીજ સ્થિતિવાળા પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુમાં જીવ છે તો પછી તેની વિરાધનાતેનો વિનાશ નિષ્કારણ કરવો નહીં, જરૂરીયાતથી વધારે કરવો નહીં, જરૂરી કારણે કરવામાં આવે ત્યારે પણ તેમ કરતાં સંકોચ પામવો, ધની શકે તો તેની વિરાધનાથી તદ્દન દુર રહેવું, સચિત્તાદિકને ત્યાગ કરીને સચિત્ત પૃથ્વી, પાણી ને વનસ્પતિના ઉપભોગથી વિરમવું અથવા યથાશક્તિ તેના ત્યાગ કરવો. આ બધાં બાણુવાનાં કૃણ છે. કેમકે જ્ઞાનનું કૃણ વિરતિ છે. વિરતિ ન થાય તો, પ્રાપ્ત કરેલ જ્ઞાન વધ્ય ગણાય છે. માટે ઉત્તમ જીવોએ આ જ્ઞાન મેળવીને તેને સાર્થક કરવાનો અહર્નિશ પ્રયત્ન કરવો. આટલું લખીને આ લેખ સંપૂર્ણ કરવામાં આવે છે. પૃથ્વીકાયાદિકમાં જીવત્વની સિદ્ધિ કરનારા બીજા દેહલાક હેતુઓ છે તે બીજે પ્રસંગે લખવા ઇચ્છા વર્તે છે. આ હકીકત શ્રી આચાર્ય સૂત્ર, શ્રી વિશેષાવશ્યક, લોક પ્રકાશ વિગેરે શાસ્ત્રમાં ઘણા વિસ્તારથી બતાવવામાં આવેલ છે. આ તો માત્ર તેના નિબંધ તુલ્ય છે. વધારે બાણુવાની ઇચ્છાવાળાએ તે શાસ્ત્રોથી બાણી લેવું.

ઉત્તર દશા મેળવવાનો કુદરતી ઉપાય.

(માનસિક વિચારનું બળ)

જે કોઈ પણ વસ્તુ આપણે ઇચ્છતા ન હોઈએ તેમાંથી બહાર નીકળવાનો કુદરતી ઉપાય તેજ છે કે જે વસ્તુ આપણે ઇચ્છતા હોઈએ—આપણને જે પ્રિય હોય તે પ્રાપ્ત કરવા તેના ઉપાયનું ચિંતન કરવું, તે પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન કરવો અને તે પ્રયત્નમાં સતત વળગી રહી નવી સ્થિતિમાં જે જે જરૂરીઆતની વસ્તુઓ લાગતી હોય તેને વિકસાવવા સંપૂર્ણશે મગ્યા રહેવું.

મનુષ્યના જીવનમાં બેજ ગતિઓ શક્ય હોય છે. કાંતો તે આગળ વધે છે—નહિ તો તે પાછો હડે છે. એકની એક સ્થિતિ ઉપર કોઈ પણ મનુષ્ય કાયમ સ્થિરતાથી ટકતો નથી. કાંતો સુવિચારની શ્રેણીથી ખેંચાઈ શરીરને વશ રાખી તે આગળ વધે છે. અથવા કુવિચારથી દોરાઈ જઈ તે પ્રાપ્ત સ્થિતિથી પાછો હડે છે. જે કોઈ પણ આગળ વધતો નથી તે વિરૂદ્ધ દશા અવશ્ય પ્રાપ્ત કરે છે, અને જ્યારે આગળ વધવાના વિચારો તેની માનસિક શક્તિને શકતા

૨૮૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નથી, ત્યારે પશ્ચાત્ પડવાના વિચારો તેની મગજ શક્તિને આવરે છે-તેમાં બારાઈ બંધ છે. અને તે પાછો પડે છે.

આગળ વધવાની સ્થિતિ જીવનને ગુનકૃણ ઇચ્છીત સ્થાનમાં લઈ જવા સમર્થ થાય છે. ત્યારે તેથી વિરૂદ્ધ સ્થિતિ અનીષ્ટ સ્થાનમાં જીવનને ઘસડી જઈ તેને રદ કરી નાંખે છે. અને તે કુમાર્ગે દોરાઈ જઈ પોતાની માનસિક શક્તિને પાયમાલ કરી નાંખે છે. તેથી તેવી કુમાર્ગ ગામી-પાછા હડવાની વૃત્તિને દૂર કરી, તેવી અનીષ્ટ સ્થિતિથી સદા સંભાળતા રહી જીવનને આગળ વધવાની સ્થિતિ ઉપર મૂકવું તે દરેક સુચનું કર્તવ્ય છે. અને તે માટે વિચાર કરી વિચાર શ્રેણીને પણ તેવીજ લાઇન ઉપર ચડાવવી તેમાંજ ખરી વિચક્ષણતા છે.

કનીષ્ટ સ્થિતિને દૂર કરી ઉચ્ચ સ્થિતિમાં આવવા માટે તેવી ઉચ્ચસ્થિતિને સમજવાની અને તેને માટે વિચાર કરવાની જરૂર છે. કનીષ્ટ ને અણુગમતી સ્થિતિમાંથી બહાર આવવા માટે કુદરતી ઉપાય એજ છે કે જે સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે તમે ઇચ્છતા હો-જેને માટે તમારી માનસિક લાગણી ખેંચાતી હોય-તે સ્થિતિ અથવા તે શુણ્ણને પ્રાપ્ત કરવા અને વિકસાવવા તમારે તમારું સંપૂર્ણ લક્ષ્ય તે જાગત ઉપર આપવું. અને જે સ્થિતિ દૂર કરવી હોય તેના તરફ દુર્લક્ષ રાખી તેનો સહજ પણ વિચાર તમારા મનનાં ન આવવાં દેવો. જે ઇચ્છિત હોય તેના તરફ સંપૂર્ણ લક્ષ આપી અનિચ્છીત તરફ દુર્લક્ષ રાખવાથી તે તમારાથી તરતજ દૂર થઈ શકશે. જે જાગતોનો આપણે વારંવાર વિચાર કરીએ છીએ તેના તરફજ મન ખેંચાય છે; તેથી વિરૂદ્ધ જાગતનો જ્યાંલ કરવાથી આપણે પાછા હડ્યું, પણ જેનો ખાપ હોય-જે અપણીય હોય તેનો વિચાર કરવાથી આપણે તે જાગતની પ્રાપ્તિ માટે તેના તરફ આગળ વધીશું. આ જાગતનાં દૃષ્ટાંત તરીકે કેટલીએક સમજવા લાયક જાગતોનો વિચાર યોગ્ય થઈ પડશે.

કોઈ પણ વ્યાધિમાંથી સુખ થવાનો કુદરતી ઉપાય તે વ્યાધિના વિચારને સદંતર નમસ્કાર કરવો અને સંપૂર્ણ આરોગ્યની સુવિચારશ્રેણીને મનમાં ચિંતવવી તેજ છે. તેનાથી થયેલો અને થવાનો સર્વ વ્યાધિ દૂર થાય છે-નાશ પામી જાય છે. જેમ જેમ મન તંદુરસ્તી પ્રાપ્ત કરવાનાં આનંદી જ્યાંલમાં રટણ કરે છે તેમ તેમ વ્યાધિની નકામી ગણરામણ ચોછી થતી જાય છે, અને જેવી ઉચ્ચ સ્થિતિની કલ્પના કરી શકીએ તેવી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિવાળા આરોગ્યનો મનમાં દૃઢતા પૂર્વક વિચાર કરવાથી છેવટે આવેલ વ્યાધિ તદ્દન નિર્મૂળ થાય છે. અને જે વ્યાધિ થવાની ખીક લાગતી હોય તે ખીક ટળી જાય છે અને વ્યાધિ અસર કરતો નથી.

આવીજ રીતે જે વસ્તુ તરફ આપણે અભાવ હોય-આપણને પસંદ પડતી ન હોય તે વસ્તુને સદાને માટે દૂર કરવાનો કુદરતી ઉપાય વિચાર શક્તિને

ઉત્તર દશા મેળવવાનો કુદરતી ઉપાય.

૨૮૭

તે તરફ ધીરક્રમ પ્રવર્તવા ન દેવી તેજ છે. સર્વ આધિ અને વ્યાધિ દૂર કરવા માટે તે નૈરાગ્રિક ઉપાય છે, અને તે ઐશ્વર્ય છે કે પૂર્ણ આરોગ્ય અને સંપૂર્ણતાનાજ એકાંત ઉચ્ચ વિચારમાં મનની સ્થાથી પ્રવૃત્તિને જેમ અને તેમ વધારવી.

ન્યારે તમને વધારે શું ગમે છે—તેનો નિર્ણય કરવામાં તમે નાસીપાસ થાઓ, ત્યારે વધારે ઉત્તમ ઉત્તમની ઈચ્છા કરવી અને ઉચ્ચતમ વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે મન, વચન અને કાયાની સર્વ શક્તિને દળાણ કરીને તે તરફજ પ્રેરવી. નાસીપાસીમાંથી છુટા થવાનો આ કુદરતી ઉપાય છે—આ ઉપાયથી નાસીપાસી સદાને માટે દૂર થવા ઉપરાંત ધીજી ઉચ્ચ વિચારની શ્રેણીમાં તમારી માનસિક પ્રવૃત્તિ થવાથી પણ તમને બહુ લાભ થશે. અને પરિણામે આ કુદરતી ઉપાય ચોજવાથી તમે એક ઉત્તમ વિચારક થવા ઉપરાંત ઉત્તમ કાર્ય કરનારા પણ થશો.

તમારી શક્તિનો ઉત્તમોત્તમ વ્યય થાય તેવી રીતે વર્તો કે જેથી તમે સત્વરજ દ્વિતેહ પ્રાપ્તિ કરશો. એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું છે કે તમારું સર્વ લક્ષ્ય જે મહાન્ શક્તિ, બળ કે બુદ્ધિ તમે પ્રાપ્ત કરવા ઈચ્છતા હો તેના ઉપરજ આપવું. તમારી પોતાની શક્તિની કિંમત વધારજો. તમે કાંઈ પણ કરી શકતા નથી—અથવા તમે તે મહાન્ કાર્ય કેવી રીતે કરી શકશો? તેવા કનીષ્ઠ વિચારને તિલાંજલી આપી તમે સર્વ કરવા શક્તિવાન હો—જે કાંઈ પ્રાપ્ત કરવું હોય તેને માટે સંપૂર્ણ ઉદ્યમ કરવાની તમારામાં શક્તિ છે તેવું દ્રઢાચ્છથી માનજો—અને સર્વ કાર્ય આરંભજો; પ્રાંતે કાંઈપણ કાર્યમાં મુશ્કેલી વગર ફળીભૂત થવા તમે સંપૂર્ણરો શક્તિવાન થશો.

ન્યારે કોઈ દુઃખથી ઘેરાયેલા હો, કોઈ દુઃખ પ્રબળ જરૂરી તમારા ઉપર સત્તા ચલાવતું હોય, ત્યારે પણ સર્વ વસ્તુઓ સાથે સંપૂર્ણ માનસિક શાંતિથી કાર્ય લેજો અને આગળ વધજો. તમારા જીવનને, તમારા વિચારને અને તમારા કાર્યને શાંતિથી આગળ વધારજો, એટલે તમારા આખા વર્તનમાં શાંતિનું સામાન્ય ફેલાઈ જશે. ન્યારે આ પ્રમાણે આગ્રહપૂર્વક તમે શાંતિ રાખી કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ રાખશો, ત્યારે દુઃખો પણ શાંત પડી જશે અને પછીથી તે તમારી વિરૂદ્ધ કાર્ય કરવાને બદલે તમને અનુકૂળ થઈ જઈ તમને આનંદ મળે તેવી બતવું કાર્ય તે પણ કરવા ઉદ્યુક્ત થશે. સારાંશ કે સંપૂર્ણ શાંતિથી ગમે તેવા કષ્ટને તમે તરતજ જીતશો. અને ફરીથી તેવી કટકાચક સ્થિતિ સદાને માટે તમારાથી દૂર રહેશે.

ન્યાં સુધી કષ્ટ માટે તમે વિચાર કર્યા કરો છો, તે અવશે તો શું થશે? ઈત્યાદિ દિવગીરી ઉપજાવે તેવા વિચારમાં તમે મગ્નચુક રહો છો ત્યાં સુધી જ વિપત્તિ આવે છે—આવવા સમર્થ થાય છે. તેની સર્વ વિચારણા પડતી મૂકો.

તેના તરફ બેઠરકાર રહી સુખનાજ ગ્યાલમાં જમણુ ઠરો, એટલે આવી પટેલું લાગતું કષ્ટ પણ સુખદાયી નીવડશે. કષ્ટ-આપત્તિ સાથેનો કળથો તમે મૂઠી દો અને પરિપૂર્ણ શાંતિ-સંતોષના વિચાર સ્થિર ચિત્તથી સેવો, એટલે તરતજ કષ્ટ-દાયી સર્વ સ્થિતિઓ તરતજ સુખદ સ્થિતિમાં ફરી જશે. આથી ધ્યાન રાખશો કે મનમાં શાંતિ રાખવાથી, આનંદ-સુખના વિચારોનું આસેવન કરવાથી તમે વિપત્તિને તરી જશો, એટલું જ નહિ પણ તમે તેને એક સુદૃઢ મિત્ર તરીકે ફેરવી નાંખી તમારા માટે એક ઉત્તમ સાધાયક તેને બનાવશો. આવેલ વિપત્તિ દૂર કરવાનો-તેમાંથી બહાર નીકળવાનો આ કુદરતી ઉપાય દરેક મનુષ્યે અવશ્ય આદરવા લાયક છે.

સૃષ્ટિમાં સર્વત્ર આનંદના ભંડારો જ ભરેલા છે. દરેક વસ્તુમાં બે બાબુ હોય છે. કાળી અને ઘોળી. કાળી બાબુ દુઃખ ઉત્પન્ન કરાવે તેવા વિચારમાં મનુષ્યને ખેંચી જાય છે. તેથી વિરુદ્ધ ઘોળી બાબુ સુખોત્પાદક વિચારશ્રેણી માટે મનુષ્યને લાયક બનાવી આનંદ ઉપજાવે છે. તમારું સર્વ લક્ષ્ય તે ઘોળી-સુખી બાબુ તરફ જ ખેંચજો, કાળી બાબુ તરફ દુર્લક્ષ્ય રાખજો, એટલે સંસારમાં રહેલ આનંદ તમને સદા માટે પ્રાપ્ત થશે. તેવી સુખી સફેદ બાબુ નીરખવાથી સર્વ દુઃખોને, દિલગીરીને અને સંતાપોને તમે દૂર કરી શકશો અને તમારા મનમાં શાંતિનું સામ્રાજ્ય ફેલાશે.

સર્વત્ર સર્વને માટે વધારે અને વધારે પ્રેમની લાગણી કેળવવાથી જે કાંઈ તમારી આસપાસ દ્રેષની લાગણી તમારે માટે ઉત્પન્ન થઈ હશે તે દૂર કરી નાખવા તમે શક્તિવાન થશો. જે મનુષ્ય પાસેથી દયા, માયાળુપણું અને પ્રેમના નિર્જરણું વહેતાં હોય, તેના તરફ કોઈ પણ માણસ દ્રેષની-ધિક્કારની લાગણી ધરાવી શકતું નથી. તેવી સર્વની લાગણી સદાંતર ઉઠી જાય છે અને સર્વ મનુષ્ય તેના તરફ પ્રેમનીજ લાગણીથી જુએ છે. સર્વ મનુષ્ય માટે પ્રેમ કેળવો, પ્રેમની ભાવના ભાવો, પ્રેમના વિચારોને સ્થાન આપો, પ્રેમનેજ મનોરાજ્યનો અધિષ્ઠાતા બનાવો, એટલે તમને પ્રાંતે બદલામાં પણ તેજ મળશે. દ્રેષરૂપી ઠરવાળમાંથી બહાર નીકળવાનો કુદરતી ઉપાય તેજ છે.

જ્યારે તમને એમ લાગે કે તમે દ્રેષ, અન્યાય અથવા ખટપટના ભોગ થયા છો-કોઈ દ્રેષથી તમારી તરફ તેવી વર્તણૂક ચલાવે છે; ત્યારે તેવા દેખીતા અન્યાય તરફ પણ દુર્લક્ષ્ય કરી તેવા મનુષ્યોપ્રતિ પણ ઉત્તમ પ્રેમમય લાગણી ફેલાવો, તેને પ્રેમથી ચાહો, તમારું મન તેના તરફ પણ પ્રેમમય વિચારશ્રેણી ચલાવે તેવું તેને કેળવો. એટલે તમારા તરફની સર્વ દુષ્ટ લાગણીનો નાશ થઈ જશે અને અમોઘ ફલદાયી પ્રેમ તમને સર્વત્ર આનંદ દર્શાવશે. જેવી રીતે

અધિકારમાં દીવાનો પ્રકાશ પડે છે તેવી રીતે સામા મનુષ્યના હલકા વિચારોમાં પણ પ્રેમનો પ્રકાશ પડશે; અને તે દ્રેષાદિકથી થયેલા અધિકારનો પ્રેમમય દીવાથી સદંતર નાશ થશે.

કોઈ પણ દુષ્ટ કૃત્યની માળા કઢી પણ થવું નહિ, તે સંબંધી જરા વિચાર પણ લાવવો નહિ, સુકૃત્યો અને સારા પરિણામેનો વિચાર કરવાથી દુષ્ટકૃત્યો સ્વતઃ જ નાશી જશે, સુકૃત્યોની પ્રાપ્ત્યર્થે અને દુષ્ટકૃત્યોને દૂરી કરવાર્થે મનમાં સુકૃત્યો તરફ પ્રેમ ધરાવવો, આગ્રહપૂર્વક સુકૃત્યોની ગંવેષણા કરવી, તેનેજ ધ્યેયવા, અને તેની વિશેષ અને વિશેષ સમગ્રણ પડે, તથા આદર કરી શકાય તે માટે સંપૂર્ણ લક્ષ તેના તરફજ આપવું. દુષ્ટકૃત્યોને નવ ગજના નમસ્કાર કરવા. જે મનુષ્યો માયાળુ થવાનેજ ધ્યેય છે, વિચારે છે, તેને માટેજ પ્રયાસ કરે છે, અને તેનીજ આશા રાખે છે, તેને જાહેલામાં સર્વત્ર સાફજ-માયાળુ-પણજ મળે છે.

જ્યારે સર્વત્ર અધિકારજ દેખાતો હોય, ગભરામણ થતી હોય, દિશા સુજતી ન હોય ત્યારે પણ વધારે વધારે પ્રકાશ માટે વિચાર કર્યા કરો. ગભરામણ જેવી વસ્તુ આ સંપ્રિમાં કોઈ છેજ નહિ તેમ નિશ્ચય પૂર્વક માનો, સર્વત્ર પ્રકાશજ રહેલો છે તેવું અનુમાન કરો, એટલે તમને પ્રકાશજ મળશે. ધીમે ધીમે સર્વ ગભરામણ દૂર થઈ જશે. અધિકારમાંથી ઝાંખા-આછા પ્રકાશમાંથી ધીમે ધીમે મોટો પ્રકાશ તમારા મનમાં પડશે અને ધારેલ કાર્ય સરજતાથી સંપૂર્ણ કરશે. મુંઝવણ વચ્ચે આવશેજ નહિ.

આ પ્રમાણે મનમાં જે જે વળતે શુચવણવાળા પ્રસંગો દેખાતા હોય, વિરૂદ્ધ સ્થિતિ લાગતી હોય, મન અકળાતું હોય, મુંઝાતું હોય, કોઈ કાર્યમાં નિષ્ફળતા નીવડશે એમ લાગતું હોય-ત્યારે તેવી સ્થિતિમાંથી બહાર નીકળવાનો કુદરતી ઉપાય મનને શાંત લાવમાં-સમતા લાવમાં રાખી મનને સ્ત્રીધી-સરળ લાગ્ન ઉપર દોરવવું તેજ છે. મનને તેવી શુચવણવાળી સ્થિતિ સંસારમાં છેજ નહિ તેવી રીતે કેળવવું અને જ્યારે મન તેવી રીતે કેળવાશે ત્યારે કોઈ પણ કાર્યમાં મુશ્કેલી રહેશેજ નહિ. કોઈ પણ કાર્યમાં મુશ્કેલી રહેલી જ નથી. સર્વત્ર મનને સુપરિણામે પરિણામવાથી-સારા ફળની જ આશા રાખવાથી સાફ જ થાય છે. સુખો મેળવવાનો અને દુઃખી સ્થિતિમાંથી બહાર નીકળવાનો આ કુદરતી ઉપાય છે. જેમ જાને તેમ વધારે તે ઉપાય અજમાવશે તેમ તેમ વધારે સુખી થશે.^૧

કાપડીયા નેમચંદ ગીરધરલાલ.

૨૯૦

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શ્રી સંઘને આમંત્રણ.

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશના અધિપતિ યોગ્ય.

નીચેની હકીકત આપના પ્રસિદ્ધ પત્રમાં પ્રગટ કરશે.

જાવક નંબર ૧૪૦૫.

શેઠ. આણંદજી કલ્યાણજીની ઓપ્રીસ-અમદાવાદ. તા. ૫
માહે નવેમ્બર સને ૧૯૧૨. સંવત ૧૯૬૮ના આસો વદ ૧૧ વાર ભોમ

સ્વસ્તિ શ્રી મહાશુભસ્થાને પૂજ્યારાધ્યે શ્રી સંઘસમસ્ત જોગ શ્રી અમદાવાદથી લીંઠ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના જયજિતેન્દ્ર વાંચ્યજો. વિશેષ અત્રે આ પેઢીના સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગ મળેલી તેમાં તા. ૧૨ માર્ચ સને ૧૯૧૨ ના રોજ ઠરાવ થયા પ્રમાણે અત્રેથી જાવક નંબર ૬૦૫ તા. ૨૬ એપ્રિલ સને ૧૯૧૨ ના પત્ર સાથે સને ૧૯૮૦ ના પ્રોસીડીંગની નકલ મોકલી તે પ્રોસીડીંગમાં કાંઈ સુધારો વધારો કરવા હુસ્ત જણાય તો તે લખી મોકલવા સારૂ હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા સ્થળના જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સંઘને લખવામાં આવ્યું હતું. તે પત્રમાં માગ્યા પ્રમાણે મુચનાઓ આવી ચુકી છે, માટે તે ઉપર તથા વહીવટદાર પ્રતિનિધિઓ તરફથી જરૂરી બાબત મુકવામાં આવે તે ઉપર વિચાર કરી ઠરાવ કરવા સારૂ અમદાવાદ મુકામે તા. ૨૮-૨૯ અને ૩૦ ડીસેમ્બર સને ૧૯૧૨, સંવત ૧૯૬૮ ના માગસર વદી ૫ ને વાર શનિથી વદી ૭ ને વાર સોમ સુધી, દિન ત્રણ આખા હિંદુસ્તાનના સકળ સંઘની મીટીંગ ભરવાનું મુકરર કર્યું છે માટે તે તારીખે પધારશે.

૨ આપના સંઘ તરફથી કોણ કોણ અહુસ્થા કઈ તારીખે અને કઈ દેનમાં અમદાવાદ આવશે તે નીમણી તારીખ પહેલાં આઠ દિવસ અગાઉ અમાને પત્ર પહોંચે એ રીતે લખી જણાવશે. અને જે અહુસ્થા અત્રે પધારે તેમણે પોતાની (મેટીંગ) પધારી સાથે પધારણું. તા. સદર.

કસ્તુરભાઈ મણિભાઈ.

વાડીલાલ વખતચંદ.

મનસુખભાઈ ભગુભાઈ.

HARILAL MANCHHARAM

દલપતભાઈ મગનભાઈ.

સાંકળચંદ રતનચંદ.

લાલભાઈ ત્રીકમલાસ.

“ ઉપર પ્રમાણના પત્રો આખા હિંદુસ્તાનમાં દરેક સ્થળના શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘને મોકલ્યા છે. સરત ચુકથી રહી ગયાથી અગર નામદેરના કારણથી અગર બીજા કોઈ પણ કારણથી-કોઈ સંઘને આ પત્ર મળ્યો ન હોય તો

સર્વ સંધાને બાણ થવા સાડ આ પત્ર બહુર પેપરોમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે. તેના બીજા પેરેગ્રાફમાં લખ્યા મુજબ જે સંઘ તરફથી અમોને જવાબ મળશે તે જવાબ સદરહુ પત્ર મોકલ્યા ઉપરથી આવ્યો છે એમ ગણવામાં આવશે. તા. ૨૫ નવેમ્બર સને ૧૯૨૨ ”

કસ્તુરભાઈ મણિભાઈ.

Harilal Manchharam.

વહીવટદાર પ્રતિનિધિ.

ધોળેરામાં ઇનામનો મેળાવડો.

ધોળેરા, ધંધુકાથી દશ ગાઉ દૂર આવેલું શહેર છે. પ્રથમ તો વ્યાપારનું સાડું મથક હતું; હાલમાં રેલવેથી દૂર પડી જવાને લીધે ત્યાં વ્યાપાર મંદ થઈ ગયેલો છે. શ્રાવક વર્ગ પણ અગાઉ વધારે સંખ્યામાં અને વધારે દ્રવ્યવાન તેમજ ઉદાર હતો. હાલમાં તેની અંદર પણ ક્ષતિ દૃષ્ટિએ પડે છે. ગયા કાર્તિક શુદ્ધ ૮ મે ત્યાં હાલમાં સ્થપાયેલી શ્રી જૈન જ્ઞાન પ્રવેશક સભાના તાળાની જૈન જ્ઞાન પઠન પાઠન શાળાના વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ આપવાનો મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. આવો પ્રસંગ ત્યાં ક્વચિત્ પ્રાપ્ત થતો હોવાથી તેને માટે તેમણે બહાર ગામ પણ ઘણા આમંત્રણો મોકલ્યા હતા. એ શુભ પ્રસંગ ઉપર અહીંથી અમારી સભાના પ્રમુખ કુંવરજી આણંદજી અને ગાંધના કારભારી રા. રા. નરશીદાસ નથુભાઈ વિગેરે ત્યાં ગયા હતા. મેળાવડાની અંદર ધોળેરાના સંભાવિત ગૃહસ્થો શેઠ રેમતુલાભાઈ વિગેરે અને હાકટર સાહેબ ચુનીલાલભાઈ વિગેરે પધાર્યા હતા. જૈન સમુદાયના તો તમામ આગેવાનોએ હાજરી આપી હતી. પ્રમુખસ્થાન રા. રા. નરશીદાસભાઈને આપવામાં આવ્યું હતું. પ્રસંગને અનુસરતું ભાષણ મી. કુંવરજી આણંદજીએ તેમજ ત્યાંના કેટલાક ભાઈઓએ કર્યું હતું. પ્રમુખે પણ જ્ઞાનાભ્યાસના સંબંધમાં ઘણું વિવેચન કર્યું હતું અને આપણી ઉન્નતિને માટે ધાર્મિક કેળવણી સાથે વ્યવહારિક કેળવણીની અત્યંત આવશ્યક બતાવી તેને માટે એક ફંડ સ્થાપવાની યોજના પ્રદર્શિત કરી હતી. એ બાબત તરતમાં વિચારપર રહેવાથી તેમણે તેમજ મી. કુંવરજી આણંદજીએ રૂ. ૫૧-૫૧) વિદ્યાર્થીઓના ઉત્તેજન માટે આપવાનું બહુર કર્યું હતું. ત્યારબાદ ઇનામ આપવાની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. ઇનામની મોકલણ ઉચા પ્રકારની કરવામાં આવી હતી, એટલે કે વિદ્યાર્થીની જરૂરીયાતને અનુસરીને કંઠાસણ, ચરવળા, ઝોરણી, પૂતળા લુગડાં, સાંપડા,

૨૯૨

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ચોપડીઓ, નાની ટુંકો, પાછીટો અને જરમનના રકેળી, વાટકી, ધૂપધાણુ વિગેરે આપવા માટે તૈયાર રાખેલાં હતાં. ઇનામ સુગંધી તમામ ખર્ચ શેઠ મોતીલાલ સુગણ રાધનપુરનવાસી જેઓ હાલ વ્યાપારાર્થે સુગંધમાં રહે છે તેમણે આપ્યો હતો. ઇનામ પ્રમુખસાહેબને હાથે વહેંચાયા બાદ પ્રમુખ વિગેરેનો આભાર માની ઘણા આનંદ સાથે મેળાવડો જરખારત થયો હતો. મેળાવડાની અંદર બેન્ડ તથા પ્રભાવના વિગેરેની પણ ગોઠવણ રાખી હતી. આ સભાના પ્રમુખ **મી. પોપટલાલ સવચંદ** અને સેક્રેટરી **મી. ધારશીભાઈ વીરચંદ** વિગેરે અત્યંત ઉત્સાહી અને શાસનોદ્ધતિના રાગી છે. ધોલેરા સ્થળ ખુલ્લામાં પડી જવાથી તેમને જોઈતા અનુમોદનનો અભાવ છે, નહીં તો તેઓ બહુ સારી સ્થિતિમાં આવે તેવા ઉમંગી છે. પરમાત્મા તેમની શુભેચ્છા પૂર્ણ કરે. તથાસ્તુ.

વાળાકુંચી.

શ્રી અરિહંત પરમાત્માની પ્રતિમાની પૂજા કરવાના પ્રારંભમાં જળવડે પગાળ કરવામાં આવે છે. અને તે વખતે આગલા દિવસનું ચંદ્રેલું કેસર કે જે બીજે દિવસ વાગી કેસર કહેવાય છે તે કોઈ જગ્યાએ ભરાઈ ન રહે તેને માટે જળ સાથે વાળાકુંચીનો યથેચ્છ ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. આ વાળાકુંચીઓ સુગંધી વાળાની બને છે, જે કે હાલ તો તેમાં ભાગ્યેજ સુગંધી આવતી જણાય છે. આ વાળાકુંચીનો સ્પર્શ કેવો કર્કશ હોય છે તેનો અનુભવ એક વખત પોતાના શરીરનો અમુક ભાગ તેનાવડે સાફ કરાવવાથી જ થઈ શકે તેમ છે.

વળી પગાળ કરવા માટે રાખેલા પગારહાર પૂજારીઓ અથવા ગોઠીઓ તેનો ઉપયોગ એટલો બધો છુટથી કરે છે કે તે વખત સોની લોકો દાગીના સાફ કરે છે તેનું સ્મરણ થઈ આવે છે. જે કે સોની લોકોની દાગીના સાફ કરવાની વાળાકુંચીઓ તો કોમળ હોય છે, તેનો સ્પર્શ આવો કર્કશ હોતો નથી.

હવે વાળાકુંચીનો ઉપયોગ કરવાની જરૂર કેટલે અંશે છે તે વિચારીએ. પ્રભુની પ્રતિમા ઉપર પ્રથમ જળ પ્રક્ષેપ કરી આગલા દિવસનું કેશર પગાલી એક નિર્મળ અને સુકોમળ વસ્ત્રના પોતાંવડે તમામ કેસરને દૂર કરવું. પછી એવું કે એવો કોઈ ભાગ છે કે જ્યાંથી વાળાકુંચી શિવાય કેસર નીકળી શકે તેમ નથી? આમ જણાય તો પછી તેજ ભાગ ઉપર માત્ર વાળાકુંચીનો નરમ હાથે ઉપયોગ કરવો કે જેથી કેસર નીકળી બાક. તે છતાં કદી કોઈ ભાગમાં કેસરનો અંશ ચોંટી રહેા-આપણી દૃષ્ટિએ ન પડવાથી રહી ગયો તો તેમાં મોટી

આશાતના જેવું શું છે ? તે કાંઈ અપવિત્ર કે કેહી તેવો પદાર્થ નથી, વળી આરસ સાથે એક રૂપ થઈ બંધ તેવો પણ પદાર્થ નથી તેથી તે સ્વતઃ તે દિવસે કે બીજે દિવસે નીકળી જશે પરંતુ તેટલા અદ્ય અંશની ખાતર આખા શરીર ઉપર વાળાકુંચી ફેરવવી અને તે પણ એવી રીતે ફેરવવી કે સુકોમળ શરીર ઉપર ફેરવાય તો તેના ઉઝરડા થાય. આ બહુજ અવિવેકવાળું કાર્ય છે, આશાતના યુક્ત છે અને પરમાત્માની ભક્તિમાં હાનિ કરનારું છે.

આવી વાળાકુંચીના થયેલ અવિવેકવડે ઉપયોગ કરવાથી બીજી પણ હાની બહુ થાય છે. પ્રતિમાનું દળ ઘસાતું બંધ છે, આકૃતિ બદલાતી બંધ છે, પ્રતિમાની નીચે લખેલા લેખ કે જે આપણા જીવતા પુરાવા છે તેનો પણ નાશ થતો બંધ છે. પ્રભુના શરીર પર કેટલો ઘસારો લાગ્યો તેની ખગર પડી શક્તી નથી પરંતુ લેખ તરફ દૃષ્ટિ કરતાં અનુમાન થઈ શકે છે કે તેનો ભાગ જેટલો ઘસારો તેટલું શરીર પણ ઘસાયું જ હોયું જોઈએ. જેને આવા લેખની ખરી કિંમત સમજાયેલી છે તેને આવા અવિવેકથી બહુ લાગી આવે છે. તંવા ગૃહસ્થના ખાસ અનુભવવાળા કથનથી અને અમને બંધે પણ વાળાકુંચી કરતી વખતનો દેખાવ અવિવેકવાળો જણાવાથી આ લેખ લખવો પડ્યો છે. આશા છે કે આ બાબત દરેક જિનમંદિરના વ્યવસ્થાપકો લક્ષ આપશે અને વાળાકુંચીથી થતી આશાતના દૂર કરશે. બનતા સુધી વસ્ત્રના પોતાંથી જ ચલાવી લેશે અને કવચિત્ જરૂર પડે તોજ વાળાકુંચીથી વાપરવાનું સમજાવશે.

હેવડે એક સૂચના એ પણ કરવામાં આવે છે કે સેંકડો વર્ષ થયા આપણી વાળાકુંચીઓ જેવી ને તેવી રહી છે તેને માટે વિચાર કરી કોઈ સુકોમળ પદાર્થ કે જે વાપરવામાં અડચણ ન હોય તેની વાળાકુંચીઓ બનાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું કે જેથી આવી લક્ષ બહાર જતી અને ભક્તિના પેટામાં થતી આશાતના અટકી શકે.

સિદ્ધાચળ ઉપર મૂળનાયકજીની પૂજા.

શ્રી સિદ્ધાચળ સર્વ તીર્થોમાં ઉત્કૃષ્ટ તીર્થ છે. તેની યાત્રાને માટે હાલમાં રેલવેની પૂરેપૂરી સગવડતા થયેલી હોવાથી મોટી સંખ્યામાં યાત્રાળુઓ આવે છે. તેમાં પણ કાતંકી અને ચૈત્રી પૂર્ણિમા જેવી પર્વણી ઉપર તો ઘણું માણસ દેશ પરદેશથી આવે છે. તે સર્વ યાત્રાનો લાભ લેવાની સાથે મૂળનાયકજી શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની (દાદાની) પૂજા કરવાનો લાભ અવશ્ય લેવાની

ધન્યા ધરાવે છે. તેમાં પણ હાલમાં સ્ત્રીવર્ગની અંદર પૂજા કરવાની અભિ-
લાષા દિનપરદિન વૃદ્ધિ પામતી જાય છે. આ હકોક્ત એક રીતે ખુશી થવા
જેવી છે પરંતુ પૂજા કરવામાં વિવેક કેમ જાળવવો જોઈએ તે વાત બહોળો
ભગે તદન ભૂતી જવામાં આવે છે, સ્ત્રીવર્ગને પોતાની ફરજ અને પોતાનો
આચાર-આન્ય-તરફથી સમજાવવામાં પણ આવતો નથી એ ખેદકારક હકોક્ત
છે. પરમાત્માની પૂજા આત્માને પરમ હિતકારક છે. એ નિઃશંક વાત છે,
તેમાં પણ તીર્થોધિપતિની પૂજા વિશેષ લાભદાયક છે. પરંતુ તે પૂજા પૂજ-
ક થતાં જોઈએ-આશાતતા રૂપ થતો ન જોઈએ. તેની અંદર વિવેક જાળવવો
જોઈએ, આચાર પળાવો જોઈએ અને અન્ય સુજાનનોની દૃષ્ટિમાં તે ક્રિયા
અનુમોદન યોગ્ય લાગતી જોઈએ તોજ તે પૂજા પૂર્ણ ફળદાયક થઈ શકે. સ્ત્રીના
આચાર શું? તેનું શીળ શું? તેની મર્યાદા શી? આ વાત સ્ત્રી વર્ગે અવ-
શ્ય સમજવા જોઈએ. પુરૂષો જ્યારે પૂજા કરવાથી થતો લાભ મેળવવામાં હાથમેજા
બાતો જાય અને માણસોની ભચકાભચકીમાં પ્રવેશ કરે ત્યારે શું સ્ત્રી જાતિ પણ
તેનાં પ્રવેશ કરે? આ વાત શક્ય છે? યોગ્ય છે? મર્યાદાવાળી છે? શીળગુ-
ણને સાચવનારી છે? કેવી છે? તેનો વિચાર કરવાની અત્યંત અગત્ય છે.
સ્ત્રી જાતિએ પોતાના શરીરની મર્યાદા જાળવવા માટે એવી પુરૂષોની ગીરદીમાં
પ્રવેશ કરવો તે કોઈપણ પ્રકારે હિતકારક નથી, યોગ્ય નથી, સ્વપરને ઘાત-
કારક છે. જો કે જૈનધર્મના પ્રભાવે અને પરમાત્માની શીતળ છાયાને લઈને
કોઈપણ પૂજકના હૃદયમાં મલોન ભાવ દૃષ્ટિએ પડતો નથી પરંતુ એ વખતનો
દેખાવ કોઈ તટસ્થ જોનારના હૃદયને ખડુજ ખેદ ઉપજાવનારો લાગે છે, તેમજ
અન્ય ધર્મોના હૃદયમાં જેનોનો એવી પ્રવૃત્તિ જૈનધર્મ પ્રત્યે માન એાછું
કરનારી થઈ પડે છે. તેથી જો મૂળનાયકજી મહારાજની પૂજા ભક્તિ કરવીજ
હોય તો ઘણા મોડા વખત સુધી રોકાવું અને કાર્યકર્તાઓએ સ્ત્રીવર્ગ માટે
ચોક્કસ એક કલાક જેટલો ટાઈમ ખાસ કાઢી આપવો કે જેથી આવો કઠંગો
હાસ્યાસ્પદ દેખાવ જોવાનો વખત આવે નહિ અને તે કલાકની અંદર એક
પણ પુરૂષ પૂજા કરવા માટે ગર્ભગૃહની અંદર દાખલ થઈ શકે નહીં. જે
સ્ત્રીઓને પહેલાં પૂજા કરીને ઉતરવું હોય તેને માટે ખાસ નવા આદીશ્વરજી
કે જે મૂળનાયકજીની પ્રતિકૃતિજી છે તે મંદિર નીમી રાખવું કે તેની અંદર
સ્ત્રીવર્ગ શિવાય પુરૂષવર્ગ પૂજા માટે દાખલજ ન થાય. આવી યોગ્ય ગોઠવણ
જ્યાં સુધી કાર્ય વ્યવસ્થા કરવાની સત્તા ધરાવનારાઓ હિમત કરીને કરશે
નહીં ત્યાં સુધી સ્ત્રીજાતિની મર્યાદા ખીલકુલ જળવાવાની નથી અને તેમની

સિદ્ધાંત ઉપર મૂળનાયકજીની પૂજા

પૂજા પૂજારૂપ થવાની નથી. આ જાણત અમે શેઠ આણંદજી કુડ્યાણજીના પ્રતિનિધિ સહેજોતું ખાસ ધ્યાન જોવામાં છીએ.

હવે પુરૂષો જે પૂજા કરવા માટે મૂળનાયકજીના ગર્ભગૃહમાં ધસારો કરે છે તેને માટે વિચાર કરીએ. બધુઓ! જિનમંદિરમાં કેવો વિવેક જાળવવો જોઈએ? તેને માટે આપે કોઈ વાર વિચાર કર્યો છે? કર્યો હોય તો એમાં વિવેક જાળવાય છે? ન જાળવાતો હોય તો કોની સમક્ષ જાળવાતો નથી તેનો વિચાર કર્યો છે? પૂજા કરવી એ એક સમય રાખો પણ વિવેક જાળવવો, ધીરજ રાખો, તમારી ઉતાવળને ને વિવેકને બંને તેવું લાગતું નથી. ધીરજ ન રહે તો બીજે દિવસ મૂળનાયકજીની પૂજા કરો; પણ વિવેક જાળવીને-આશાતના વર્ણને પૂજા કરો.

આ સંબંધમાં પણ કાર્યકર્તાઓએ કાંઈક દૃઢ વ્યવસ્થા કરવાની અને તેને અમલમાં મુકવાની જરૂર છે. દરેક યાત્રાળુઓને મૂળનાયકજીની પૂજા કરવાની અભિલાષા હોય તો આગીના દર્શન કરાવવાની ને કરવાની અભિલાષા ઘટાડો, પ્રસાદન વડેલું થાય તેમ કરો. અને પૂજા કરવા માટે અમુક સંખ્યા દાખલ થાય, તે પૂજા કરીને નીકળે, પછી બીજા તેરસા દાખલ થાય તેમ કરો. એને માટે જે સીપાઈ સાથે જમાદારને ઉભા રાખો. અમુક દિવસોએ તો મુનીમ સુધાને હાજરી આપવાનો હુકમ કરો. પરંતુ આમાં વિવેક જાળવાય, આશાતના ન થાય, બીજાઓ અપભ્રાજના ન કરે, દેખાવ વિલક્ષણ ન થાય એમ કરો. ભાવવાળાના ભાવ પૂરા થાય તેમ કરો પણ તેની અણસમજને લેતેજન ન મળે તેમ કરો. આ જાણત જો કોઈ પણ જૈન બુદ્ધિઓ ઠરાવ તોડવા ઇચ્છે તો તેને સમજાવો. ઠરાવ કર્યા અગાઉ અમુક અમુક શહેરના સંઘને જાહેર કરો પરંતુ સ્ત્રીવર્ગને પુરૂષવર્ગ બંનેને માટે મર્મીદા જાળવાય ને ભક્તિ થાય તેમ કરો. આશા છે કે આ જાણત આગેવાનો અવશ્ય ધ્યાન આપશે.

છપાઈને બહાર પડેલ છે.

પ્રમેયરત્નકોષ.

શ્રી ચંદ્રપ્રભાસરિનો રચેલો આ નોનો પણ ધણો ઉપયોગી ન્યાયનો ગ્રંથ છે. ભાવનગર નિવાસી શ્રાવક જવેરભાઈ ભાઈચંદની આધિક સહાયથી અમારી તરફથી છપાવીને બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. ન્યાયના અભ્યાસી મુનિ મહારાજને તેમજ પુસ્તક બાંડારો ખાતે ભેટ આપવાનો છે. બુકના આકારે છપાવી બાંધાવેલ છે. અન્ય ગૃહસ્થ માટે કીમત માત્ર ચાર આના રાખેલ છે. પોસ્ટેજ એક આના લાગે છે. મંગાવવાના ઇચ્છકે પત્ર લખી મંગાવી લેવો.

૧૪

ભાઈ લલુભાઈ મોતીચંદન ખેડકારક મૃત્યુ.

આ એક એવા ઉપયોગી સભાસદની ખામી જાણી પડી છે કે જે પૂરાની મુશ્કેલ છે. લાઈશ્રી લલુભાઈ માત્ર ૩૨ વર્ષની લઘુ વયમાં અને ત્રણ માસની ટુંક માંદગીમાં ગયા કાર્તિક વદિ ૧૦ મે, દેહ તજી ગયા છે. ચાર વર્ષ અગાઉ એલ. એલ. બી. ની પરીક્ષામાં પાસ થયા બાદ અત્રેના રાજ્યની નોકરીમાં તરત-માં જ દાખલ થયા હતા. છેવટના એ વર્ષમાં ન્યાયાધીશ તરીકેની નોકરીક રીતે પેતાના ઉપરી અધિકારીને ઘણો સંતોષ આપ્યો હતો. એમનો એકાએક અભાવ થવાથી તેમના પિતા, પિતામાદ (વિગેરે કુટુંબીઓને, બાળવિધવાને તેમજ લઘુ વયના એક પુત્ર ને એક પુત્રીને અસહ્ય દુઃખની સ્થિતિ પ્રાપ્ત થઈ છે પરંતુ ભત્તી મળણ છે. તેની ખાસે મનુષ્ય નિરૂપાય છે. ઐયપ ઉપચાર અનેક પ્રકારના અહીં કર્યા બાદ મુંબઈ જઈને આપરેશન કરવ્યા છતાં વ્યાધિ નિર્મૂળ થયો નહો અને દેહાંત થવામાં પરિણામ આવ્યું. અમે તેમના પિતાશ્રી માસ્તર મોતીચંદ અવેસ્થાવિગેરેને આ લેખથી દિલ સો આપવા સાથે લાઈ લલુભાઈના આત્માને શાંતિ ઈચ્છીએ છીએ.

૧૫

છપાઈને બહાર પડેલ છે.

કર્મચંચ ટીકા વિભાગ ૨ જો.

(પાંચમો છઠ્ઠો કર્મચંચ ટીકાસાથે ને સંસ્કૃત ચાર કર્મચંચ મૂળ.)

આ બીજો વિભાગ પણ શેઠ રતનજી વીરજી અને જીવજીભાઈ જ્યેષ્ઠની આર્થિક સહાયથીજ બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. અત્યંત ઉપયોગી છે. સંસ્કૃતના અભ્યાસી સાધુ સાધ્વીઓને તેમજ પુસ્તક ભંડાર ખાતે ભેટ આપવાનો છે. અન્ય ઇચ્છક માટે કિંમત માત્ર રૂ. ૨) જ રાખી છે પોસ્ટેજ ચાર આના લાગે છે. ભેટ મંગાવવાના ઇચ્છક મુનિરાજ વિગેરેએ અમારી ઉપર અધવા શેઠ રતનજી વીરજી ઉપર લખવું.

~~~~~

ખાસ સૂચના.

શ્રીયશે વિજય ઉપાધ્યાય કૃત દ્વાનિશત્ દ્વાનિશિકા સટીક અને યોગજિંદુ સટીક અમારી તરફથીજ છપાવીને બહાર પાડવામાં આવેલ છે. તે બંને પુસ્તકો છપાવવામાં આર્થિક સહાય શ્રાવિકા ગાંધી દેવલીબાઈની હતી. તેની નકલો અમારી ખાસે હતી તે લગભગ થઈ રહેલા આવો છે તેથી ભેટ તરીકે મંગાવનારે શ્રી મુંબઈ, માંડવી બંદર, ભાત બજાર, શેઠ જેઠાભાઈ વર્ધમાનના માળામાં ત્રીજે દાદરે. એ પ્રમાણે ઠેકાણું કરીને તેમના ઉપરજ પત્ર લખવો.

